

ክርባ ጅረፎ

ግጥሞች እና አጫጭር ትረካዎች

በዓሊ ዓለሙ
አትላንታ ጆርጂያ

ጧያዚያ 2008
April 2016

አርባ ጅራፍ

የግጥም እና
የአጫጭር ትረካዎች
መድብል

በዓለ. ዓለሙ ሃሰን

ሚያዝያ 2008

የደራሲው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው

ኮምፒውተር ፀሐፍ

መዓዛ ኑሪ

የገፅ እና የሽፋን ዲዛይን

መሳይ ጫኔ

የመጀመሪያ ዕትም ሚያዝያ 2008

Copyright @ April 2016 Ali Alemu

All right reserved under the interanational and
Pan-American Copyright Conventions

በለመጽሃፉ ያለዎትን አስተያየት በኢሜል አድራሻዬ ሊያደርሱኝ ይችላሉ

Alihassen62@yahoo.com

መልካም ንባብ

ማጠቃለያ

መግቢያ	9
“ትረካዎች እና ወጎች”	
የትረካ ቀንጅ ለትረካ ልቃነት ትታመልሱ !!	11
ድርጅቱ ዘንድ	12
ባሕላችን	13
እኔ ማን ነኝ ?	14
ሥነ ሥነ ሥነ ሥነ ሥነ	15
በዛሬው ወረራ	16
የሰማይ ቀንጅ	17
ጥሪ	18
አመለካከት	19
ይታይለታል እንጅ አይታገለግም !!	20
አርባ ጅራፍ	21
ያባቶች ቀን	25
ምስጋና	26
ዲሞክራሲ	27
ተላቅቋ	28
አማረኝ	29
እንዲህ ነው ነገሩ	30
ያደለው በፈጠር ደደብ ሆኖ ይፈጠራ !!	31
ዘ- ፍጥረት	32
ወይ ዘመን	33
“ራሲንና ሰራዊት ከማንም ከማንም በላይ አወጣጥም” እለ እንደ ወላጅ	34
የሀይወት አጣ ቀንታ ሆኖ እንቀረጻለን እንጅ	36
ጊዜው ሲደርስ	37
የፍቅር በታ	38
በትዳር መዳገጥ	39
መናፍሰት	40
ድሮ ቀረ	41

ሙጽ ትውልድ.....	42
አወዛወዛለሁ አንደገደል ዛፍ.....	43
የራሳችን እኔ መቶ አውቀው ጌቶቹ.....	44
ቢብላን ሄጃለሁ ገመዴን ፈትቸው.....	44
ፍቅር አውር ነው?.....	45
9ኛ ክፍል.....	46
ቃሪያ የመቆርጠም ትጠናውቶኝ ሱሱ.....	47
የሚቻል ቢሆን.....	48
ምን ልሁንልኸ.....	49
ፈቅን መድሃኒት ነው ማልቀስ ተንሰቅሰቅ.....	50
ሆኑ ለቆሰሉ አንጀቅ ተጣብቁ ::.....	50
ፍቅር.....	51
ወቅታዊ የትዳር ነገር በከፈል.....	52
ወግን ወግ.....	53
ግጥሞች	
ቅዳሷ ቀን.....	55
ኧረ እናንትዬ.....	58
እኔን ያሉ ወንድ.....	60
ምነው ለእኔ.....	64
ል ብ ስ.....	67
ቃሌ አንዲህ ነበር.....	68
አኔማ አልኩኸ.....	69
ለሰፍር አወቀ.....	70
አንዲያው ግን.....	71
በሆፈሩት ቁፍ.....	72
ነ ብ ሴ.....	73
ሳቅሽ.....	74
ቡ ዳ.....	76
ዝንብ.....	77
አልቅሰ.....	78
ሆዴ.....	79

ሁሉም ያልፋል.....	80
ገንፎዬ.....	81
የፈጠርኩኝ.....	82
ያኔ ወላጆቼ.....	83
ሀበሹቸ.....	84
አንዳ ለሰማይ ቤት.....	85
ወይ ጉድ በልማኔ.....	86
ልጅ ሳንተ ብቼ.....	87
አገኘሁ ጻደኛ.....	88
ሰቅሶ ድረሱ.....	89
ምላሰ የወረበው.....	90
ሜ ጭ ቲ.....	91
አንቺ የገደ ቤት ጭስ.....	92
ቀየው አንዴት ዋለ.....	93
ደደብን.....	95
ለ ካ ስ.....	96
ባላንጣው.....	97
የዘረበት.....	98
ብቻዬን.....	100
እ ደ ራ.....	101
ዘመን ተቃጠለ.....	102
ሀ ል ሜ.....	103
ለኮርፍሽ ነው.....	104
ባንቺ የተዛ.....	106
ፍቅሬ.....	107
ወርቁን ጣልኝ.....	108
8ኛው ጂ.....	110
9ኛው ለይማን.....	111
ዝፋን - ጎረቤት.....	112
ነጋ.....	113
ሁሉን ነገር እናውቃለን.....	114

ፍርሃት.....116

አንቺ የሌለሽበት.....117

መግቢያ

.....ስነ-ጽሁፍን ከመውረዱ የተነሳ እንደ አማተር ጀማሪነቴ በጻፍኞቼ ግራት ይህችን መጽሃፍ ለማሳተም በቅቺያለሁ። ምናልባትም ለወደፊቱ በቂ ጊዜ የማገኘት ከሆነ ከዚህ በተሻለ ወጥ ልብ-ወለድ ፅሁፍ ለመጻፍ ምኞቴ ነው። በዚህ መድብል ውስጥ የተካተቱ ግጥሞቼም ሆኑ አጫጭር ወጎቼ የእኔን የግል ዕይታ ብቻ የሚያንጸባርቁ መሆናቸውን አማረ መንገዴን መግለፅ አፈልጋለሁ።

*****በስተመጨረሻም ይህ ጽሁፍ መጨረሻው እንዲያምር የሌተቀን ድጋፉን ሳይሳሳ ለሰጠኝ ለጓደኛዬና ለወንድሜ ብርሃኑ ደገፋ ምስጋናዬ የላቀ ነው እንዲሁም የከምፒውተር ጽሁፉን እና እርማት በማድረግ ለተሰበሩኝ ለመዓዛ ኑሩ እና ለመሳይ ጫኔ እንዲሁ ምስጋናዬ የበዛ ነው። በተለያዩ አጋጣሚ መጽሃፍ እየጻፍኩ እንደሆንኩ አውቃችሁ አይዞ በርታ ላላችሁኝ ሁሉ ለቅርብም ሆነ ለሩቅ ወዳጆቼ እንዲሁ ምስጋናዬ የከበረ ነው።

መጽሃፉን አንብባችሁ ስትጨርሱ አውንታውም ሆነ አሉታዎ አስተያየታችሁን እንድትሰጡኝ ከወዲሁ አበርትቴ አሳስባችኋለሁ ምክንያቱም የእናንተ አስተያየት ለቀጣዩ ስራዬ የጠነከረ መሰረት ነው እና

መልካም ንባብ

ዓሊ ዓለሙ

“ትረካዎች እና ወጎች”

የቅል ቆንጆ ለቅቤ ዕቃነት ትታጫልች።

ቆንጆ ማን ይጠላል... ሁሉም ቆንጆ ቢሆን ፡ ቆንጆ ቢሰኝ ደስ ይለዋል የቅል ፉንጋሰ ቢባል..... ፎሌ ሆኖ በሰባራ ጎጂ ውሃ ስትሰፍር ትኖራልች..... እንዲያው በኔ ዕድሜ እንኳ ያገሬ አባወራዎች ቆንጆ ሴት ልጅ ወልደው እሷን ለሃብታም ድረው ገንዘብ ማፈሰ ያልሙ ነበር ያሁኑን ባላውቅው..... ለመሆኑ ግን የቆንጁና መስፈርቱ ምንድነው? አንዳንዶቹ ቆንጁና እንደተመለካቹ ነው.....ነገሩ ያለው ከተመልካቹ አይን ላይ ነው ይላሉ..... አንዳንዶቹ ቆንጁና አብስትራክት ነው የውስጥ አንጂ የላይ ላይ ቆንጁና ጤዛ ነው ቢያረፍድ እንጂ ውሎ እያመሸም ይላሉ..... መቼም ለእኔ ቆንጁና ሁሉንም የያዘ ቢሆን አመርጣለሁ..... ብቻ ከውካዋ አትሁን አንጅ ከውካዋ ጥላ ቢሰ እልወድም..... 8ኛው ሽ ድግም አብዙቶ ያመረተው የከውካዋ መንጋ ነው.....

እያ ድንገት መሸት ቢል እኔን የሚያንከለከለኝ የዛር ውላጅ ይነሳለኝ እና አግሬ ወደመራኝ ምሽት ቤት ብቅ አላለሁ... ምን ጊዜም ቢሆን አነዚህን ከውካዋ ቆንጆዎች እንደ ዳማ ቆርከ. ፈሰው አገኛቸዋለሁ..... መጠጡ ...ጭላጭሉ..... ወሬውና ሀሜቱ የሰጠ እይመልሳቸውም..... ዳንኪራውንም ከእንጨት ፈላጭ በላይ ባልዲ ላብ አስኪወርዳቸው ሲያቀልጡት ያድራሉ... ግን ዶሮ ወጥ ምናምን..... አንጀራ ... ዳቦ መጋገር ይቺሉ ይሆን? መቸም እነሱን አግብቶ ኢድሜ ልክ በቋጠሮ ምግብ አይኖር..... ኢኮኖሚውም እያዛልቅ..... እንዴት እንዴት ነው አካሄዱ..... ሺር ወንዱ ይሄኔ ከናትህ የሴት ሙያ ተማር..... ዘመን በራሱ ጊዜ ሸፍቶ የሥራ አብዮት አቀጣጥሎ አንተን ቀሚሰ ሲቷን ሱሪ እያለበሰ ነው..... መቸሰ ቆንጆን የግል ለማድረግ እሷው ያለችውን እየሰሩ መኖር ነው..... የቅል ቆንጆ ለቅቤ ትታጫልች ነው እና መቼስ

ድሮና ዘንድሮ

ድሮ አያቶቻችን ህክምና ሳይማሩ ሃኪሞች..... ቀይ ጋዎን ተከናገበው በህግ ሳይመረቁ ድንቅ ዳኞች... በኢንጂነሪ ሳይመረቁ ቀያሾች... የቋንቋ ዲግሪ ሳይጭኑ የቤተ ቋንቋ ተናጋሪዎች... ያለጥቅማጥቅም ፍቅር አዋቂዎች... ያለጦር ትምህርት ተዋጊዎች... ያለሰባኪ ሃይማኖተኞች... ነበሩ... አባቶቻችን ትንሽ ቀለም ቆጠሩና አውቀት ምልቶ ቢፈሳቸው... ሙህርነት አቋነጥንጧቸው የፖለቲካ ርዮተ- ዓለም አብዝተው እርስ በእርስ ተጋደሉ... ተጨራረሱ... ዛሬ እኛ በየአመቱ በየዩኒቨርሲቲው በሺ የሚቆጠሩ ቆብ ደፍቶ ተመርቆ ሲወጣ ጭራሽ አለምሮው ጠቦ... በሰላ... ሲደነዝዝ ውሎ ያድራል...ከድሮ ካያቶቻችን ያረጁትና የተዛመዱት የእንጨት ቤት ጎን ፎቅ ይገትራሉ ታዲያ የተዛመዱት አንድም ምርጊቷ ሳይረግፍ በዘመኔያች መሀንዲስ የተሰራ ፎቅ ፈርከሰክሱ ወጥቶ የፍርስራሹ ፍንጣሪ የተዛመዱትን ያደረገላል... ግም ያገማል አይደል... ታም ሊታከም ሆስፒታል የሚገባው ህሙማን በሽታው ከሚገለው ይልቅ ሃኪሙ የሚገለው ይበዛል... በትክክል ፍርድ ውሎ በስህተት ቅጣት የሚበየንበት ንጹሀን ይበዛል... ገበሬው በራሱ ልምድ አርሶ ያመርት ከነበረው የተማረው ከመከረው ወዲህ የምርት ውጤቱ ያሽቆለቆለ ነው... አውነት ጠፍታ ውሸት ነግሳልች... ድሮ ወንድ ልጅ አለባበሱ ግርማ ሞገስ ነበረው... ዛሬ እንደሌት አይነት ልብስ የተጣበቀ ቃሪያ ሱሪ ወትፎ ያለማፈር አንደ የመንገድ ሴት አዳሪ አስፓልት ሞልቶ ሲንገራደድ ይውላል... ድሮ የሰው ገንዘብ መመኘት... በሰው መጋበዝ... ውርደትና የበታችነት ነበር። ዛሬ ሁሉም ባገኘው አጋጣሚ ያገኘውን መዝረፍ ይፈልጋል። መጭውስ እንዴት ይሆን ?

ባሕላችን

በዓመት በዓል ሰበብ ስብስብ አልንና እየተበላ እየተጠጣ ወግን ወግ እያመጣ ስለ ውቡ ባህላችን ብዛትና ግዝፈት የአደናቆትና የኩራት ኘርፖጋንዳ እንደጉድ ተነዛ... በሞት ጊዜ ለቅሶው በሰርግ ጊዜ እልልታው በምጥ ጊዜ እይዘሽ ባዩ በዓመት በዓል ቀን ጥሪው ብቻ ተወራ ተወራና በሥራችን ውጤታማነት እና እድገት .. በቀጣይ የመኖር ዋስትና.. የቤተሰብ ምጣኔ የመሳሰሉት ሲነሱ ፈደል ያለመቁጠር የመሃይምነታችን ውጤት ነው ተባለ.. እስኪ አሁን ... ተማሪው በዝቶ የል... ወጤቱን እናያለን።

እንዲያው ግን.. አለቅሷችን አውን ጠቃሚ ባህልነው.. ሰርጋአችን.. ድግሳችን ..አልባላታችን .. ሃይማኖታችን .. ጋብቻችን.. ባጠቃላይ አኗኗራችን እየልኝ ይበዛዋል። ሆይ ሆይታ እንወዳን.. መሆንን ስይሆን ማስመሰል.. መስራት ሳይሆን መኮፈስ ያስከብረናል። ዛሬ ሰርተን ነን ውጤቱን ስለምናየው ስራችን ሳይሆን በነበር.. ሰው በሰራው ባለፈ ታሪክ እንዲህ ነበርኩ አያልን መመዳደቅ ይቀናናል። ቁጡና ቂም በቀለኞች ነን.. መናቅ እና መኩራት እንወዳለን። የምናውቀውን ማሳወቅ እንደ መርግ ይከብደናል.. ቡድን ተቧድነን ጎራ ለይተን አድማ እና አድሎ ማድረግ እንደ ማደግ መመንደግ አንቆጥረዋለን። እኮ የት ነው በጥሩ በህላችን.. በእርግጥ ባህል ማለት የአንድ ማህበረሰብ ጥሩም ይሁን መጥፎ በህሪያዊ መግለጫ ነው.. ግን የእኛው ባህል ከምርቱ ግርድ ይበዛዋል።

የፈረንጆች አለቅሶና ሰርግ.. አለመዋሽታቸው.. ለእየልኝ እና ለይሉኝታ ቦታ አለመስጠታቸው.. ሰርቶ በመበላለጥና በራስ መተማመንን ባህል በማዳበራቸው.. የሚያውቀው ለማያውቀው በቅንነት በመማራቸው.. በአንዱ ህይወት ሌላኛው ጣልቃ ባለመግባቱ አቅሙን እይቶ በአቅሙ የራሱን ኑሮ የመኖር ልምዳቸው ማስመሰል የሌለበት እና ትዕግስት የተሞላበት አመለካከት የግለሰቦችን ባህሪ ተረድተው መግባባትን በመፍጠር ከሃሜት ከአሉባልታ እና ከምንይሉኝ የፀዳ ባህል ይዘው በመኖራቸው ሊወራላቸው እና ሊመሰገን የሚገባው የእነሱ ባህል ሆኖ ባለ ምነው የኛውን በሬ ካራጁ የሆነውን ድራቆ ባህላችን አውልቀን ብንጥለው ብዬ ክርክሬን በጅምር ትፎው ወጥቻለሁ።

እኔ ማን ነኝ ?

እዎ አራሴን ሆኖ መኖር ያስደስተኛል። ማንንም መምሰል ወይም የቅጅ ቅጅ አልፈልግም። ከማንም መድረስን አልወድም። በሰውም ሳልደርስበት እንዲደርስብኝ አልሻም። ለጥሩዎች ጥሩ ነኝ ለከፋት ያንኑ ያህል አከፋለሁ። ማንም የሚግተኝን ጥገኛ አመለካከት አልጋትም። መንገድ አልከፍትለም። የመሰለኝን አደርጋለሁ። መሪ እያሻኝም። ሰው ያደረገውን ላድርግ ብዬ ቡራ ከረዩ አልልም። በራሴ አቅምና በራሴ ዕቅድ እኖራለሁ። ለጋስነቴም ንፋግነቴም ለእኔ ለራሴ ነው። አዩልኝ ስሙልኝ...በውሸት መወደስን ፈጽሞ የእኔ እምነት አይደለም። ከዘመረው ጋር አልዘምርም። ከተመመው ጋር አልተምም። የጋርዮሽ አደገርን አጠየፈዋለሁ። ምን ይሉኝ እና እኔ አንተዋወቅም። ለህሊናዬ እንጅ ለሰው ስል ወይም ለአግዜሩ ያላመንኩበትን ነገር አላደርግ። የሀይማኖት አገባዳጅ አይደለሁም። ማንም እያመጣ የጋተን የሥር ውሀ ልቅላቂ ነውና... እዎ እኔን ሆኜ መኖር ለእኔ ቀሪ አሻራዬ ነው። በቃ እኔ እኔ ነኝ...

እኔ ነኝ።

ሥከሩ... ሥከሩ.....ሥከሩ.....ሥከሩ

ያመቃችሁትንእንድትናገሩ።

መቼም አልኮልን የፈጥረ ሰው ምንም እንኳ ስሙን .. ታሪኩን እና አመጣጡን ባላውቀውም ነገር ሆዱን ነፍቶት ነፍቶት ጎሜ ሹራር አሹርበት የሚተነፍስበት አጥቶ ወጥቶ ወርዶ እስከ ተጨንቆ መሆን አለበት። መስከሪያን የጠመቀ አልኮል ለተነፋ ሆድ ማስተንፈሻ ፍቱን መድሃኒት ነው። ሆድ ያባወን ብቅል ልቅልቅ እድርጌ አጥቦ ያወጣዋል። እይ ሠካራም..... ሠካራም እኮ እይፈራም በቃ ሲጠጣ ጀግና ነው። ሆዱ ውስጥ ተበላሽተው የተከማቹትን ነገሮች በተጎላደፈ አንደበት እያወጣ ይጥላቸዋል። ኡፍፍፍፍፍ... እኔ ሰሞኑን ብትን ጭብስ አልኩና አሞት የነበረውን ሆዴን ፈውሰ ሰጠሁት። እስኪበቃኝ ተናገርኩ። እያንዳንዱ የልብ የልቧን ስነግራት ትስቅ ነበር። ጥሩ እድርጌ እየደጋገምኩ ቆሻሻዬን ከቆሸሸኝ ላይ አራገፍኩላቸው። ምን አገባኝ ሠካራም ነኝ። ማን ቂም ይይዝብኝ እና ። እንኳን በእኔ በሠካራሙ አነሱ ሳይሠከሩ ሰው ያሠከሩት ማን ተቃወማቸው። ችግሩ አራሴን አመመኝ። ልቤን አጥወለወለኝ እንጅ... ፏ... ነበር ያልኩት። በአብቦልዩት ሾድካ ... ሆዳችሁ ነገር ካቀረዘዝ ጠጡ እዎ ፍቱን መድሀኒት ነው። ለምን ሁሌም ከዘቀጠው ጋር ልዝቀጥ... ከሞቀው ጋር ልዝፍን... እንዲህ እንዳንዴ የራስን ዓለም ፈጥሮ ከግድግዳ መስታወት ጋር እየተያዩ መደነስ ነው እንጅ። የገረመኝ ደግሞ ሰካም ዳንስ አችላለሁ። ማን ችሉኝ። ንግግርም እውቅበታለሁ። ሁሉም ያዳምጡኝ ነበረ። ትንሽ ግር ያለኝ ችከ ላይ ነው። እሱም ይሻሻላል።... ሃሃሃ...አረ ችኮችም በእይናቸው እንደመገንታል አድርገውኛል። የሠካራም ነገር አፈጠጥኩባቸው እንጅ ቤቴን ሁሉ ጠይቀውኝ ምን አገባችሁ አልኳቸው። ውስጣችሁም ውጫችሁም ሚክ አጥ ነው ብላቸው እንደመቆጣት እሉ። ሆዴ ውስጥ ብዙ የተጠራቀመ ነገር ነበረ። ስልከም ደውዬ ያቀመስኩት አለ። እንግዲህ ይቅርታ። ሞቅታ ነው።

በዛሬው ውረፋ

ዛሬ ላይ ጓደኞቼ ጋር ስንጫወት ድንገት ወደ አገር ቤት ተሻገሩና ያልተለመደ ርዕሰ እምጥተው ተነዛነዝንበት። ይኸውም ምንድነው... ወጣቱ በምዕራባውያን ባህል አበደ። የራሱን ጠቃሚ ነገር እያሸቀነጠረ የማገም ሸቀጥ ማራገፊያ ሆነ። ለምሳሌ አለ አንዱ አሁን አገር ቤት ብትሄዱ ወጣት ሴት ሆና ዊግ ፀጉር እንደ አይጥ ጅራት ያላንዘላዘለች የለችም። የእኛ ሴቶች ፀጉር ለሌላ ቤተርፍ እንጅ በታሪክ ሲበደሩ አይተን እናውቅም። መጽናኛችን ፀጉራቸው ነበር። እምባር ጭቃ የተቀባውን ፀጉራቸውን እንኳ እየዳሰሰን እንገታቸው ስር ተወሽቀን እንምግ የነበረው ፍቅር ከዘመን አይሸረውም። ፍቅር ስንጋራቸው እጃችን በዳዴ ዘልቆ የሚጓዘው ወደ ፀጉራቸው ነበር። ስንፈለልሰው ፊተችን ምንገርፈው በፍጹም ርካታ የምንሰከረው በፀጉራቸው ነበር። ዛሬ ላይ በዊግ ተተካ። ይባላችነት ለዘመኑ ወጣት... እኛስ አሰከበቃን ዋና ተንበታል። ሌላው ማታ ቆንጆ ነች ብለህ አቅፈህት ያደርካት ወጣት ጧት ስታያት አማትበህ ወጥተህ ትሮጣለህ። ማይለቀለቀት የሜካኒክ አይነት የለም። ፊልም ፕሮዲውሰሮቻችን እና ደራሲዎቻችን የሚለቁት ፊልም የእኛን ህይወት ገህዳዊ ነፃነት ሳይሆን የውጭን ድርሰት እየተረጎሙ ያሳዩናል። ወጣቱ እንዳየው ፊልም እውነተኛ ህይወቱን ሊቀኝ መከራ ሲያይ ይኸው አሁን እንደምናየው መሀል ላይ ሠፍሮና ተጭብርብሮበት ሲዋዥቅ ይታያል። ቆይተው የተመሳሳይ ጾታ የፍቅር ዓለም ውስጥ ያለምንም ማመናታት እንደሚገቡበት አርግጠኛ ነኝ። ምክንያቱም ሥልጣኔ ነዋ። መጭው ዘመን አስፈሪ ነው። ጉድ እየሆነ ነው። globalization በእኛ ህብረተሰብ ላይ አሉታዊ አሻራውን እያሳረፈብን ነው። አለ በቁጭት አንዱ አገር ወዳድ።

የሰማይ ቁንጅና

ባለንጣት universe ተፈጥሮን በተመሰጠ ሳስተውል ከምድር ቁንጅና ባልተናነሰ የሰማይ ቁንጅናም ልቤን ያሸፍተዋል። አንዳንዴ ፍንትው ያለ የጠራ ሰማያዊ ሰማይ በተለይ ማለዳ አካባቢ እንጋጥጫ በተመሰጠ ስመለከተው ልቤ ተከፍታ በደስታ ስትዘል ይታወቅኛል። አንዳንዴ እንዲህ ፀሐይ ግብዓት ላይ ሠማይ ስለ የደመና ኩል ተከላክ ከምሽት ጮራ ጋር ደም ሲመስል ሳየው የሆነ ተጓዝ... ጎንድ...ሂድ... ብረር... የሚል ስሜት ይሰማኛል። ዝናም ያረገዘውን ጥቁር ጥቁር ቁልል ደመና ስመለከት... ከብልጭልጭታውና ጉርምርምታው ጋር ታጅቦ ሲያስመማም እንደመረበሽ ስሜት ይፈጥርብኝ እና በውበቱ ፍፁም እመሰግላለሁ። ማታ ላይ በጨለማ ከዋክብቶች የፈሰሰበትን ሰማይ ስመለከት የሆነ የማላውቃት ሴት ልጅ ልቦናዬ የሳላትን ልጅ በሀሳቤ አይቻት ብቻዬን በሀሳቤ በፍቅጽ ታስራ አብድላታለሁ። ምሽት ላይ እንጭርጭራቸው እኔው ለማስባት ቆንጆ ዜማ እያወረዱ ለእኔና ለሷ የሚፋጁ ይመስለኛል። በቃ በራሴ ዓለም እመሰግላለሁ። የተዘባረቀ ስሜት በውስጤ ይመላለሳል። ብቻ ሰማይ ቆንጆ ነው። ሰማይን እወደዋለሁ። በተለይ ያች እሸቃባጭ የማታ ሴቶች አዳሪዋ ቀበጥ ጨረቃ ማታ በጠራ ሰማይ ላይ ስትሸቀረቀር መመልከት በጣሙን ያረክኛል።

ጥሪ

ሰው ግን ምን ነካው? እንዴ እኔ ባንሬ ጥሪ ማውቀው ዝክር! መውሊድ! ሠርግ ወይም ምላሽ ነው። እነዚህ አገር ያስመረረኝ ጥሪ ቢኖር birth day party ነው። እኔ ምን አገባኝ... አላዋለድኩ... አልነበርኩ... አንኳን የሰውን የራሴን የትውልድ ቀን እና ውሩን አለውቀውም። ጭር ስልኩ... የአከሌ "በርዝ ዴይ" ነው። ቅዳሜ ማታ አንዳትቀር። ...ጭር ሀሎ ... የአከሊት "በርዝ ዴይ" ነው አሁኑ ማታ አንዳትቀር። ቆይ ግን ሰው ሁሉ የተወለደው ቅዳሜ ማታ ላይ ነው? ሰው ለነፍሱ ዝክር ዘክር ብሎ ጠጡ ይላል እንጅ... የምከፍለው ዕዳ አንሶኝ መሸታ ቤት ለመሸታ ቤት የተወለድኩበት... የተወለድሽበት ቀን አያልኩ ያለዓመታዊ ዕቅዴ አልባሌ ቦታ መዋልና ማምሸቴ ኑሮዬን እያናጋውም ነው? በደንብ ነው እንጅ ማያሽመደምደኝ... እዎ እኔን አትጥሩኝ... የማንንም ዕድሜ መቁጠርም ማወቅም አልፈልግም። ውጭ እና birth day is my alergic.... ተወላጆችሁ ብዬ እርጥብ ከደረቅ የተቀላቀለ መጠጥ ጠጥኜ ጤናዬንም ማወክ አልፈልግም። እናም በፀበላችሁ... በፀበሌ..... ቢመረኝ ነው።

አመለካከት

... እኔ ምላው ሰው ከሰው ጋር አብሮ ቢኖር እኮ የየግል አይታ እና አመለካከት አለው። ነገር ግን እኔ የማየውን አይታ ማየት አለብህ! እኔ እንደማስሰው አሰብ ብሎ ግን ጫና ማድረግ መብት አይደለም። የአመለካከት ልዩነት ደግሞ ጠላትነት አይደለም። ቦታ ማያግባቡ ነገሮችን አየዘለሉ በሚያግባቡት አየተግባቡ አብሮ መኖር ይቻላል። የሰው ልጅ አንደየአስተዳደጉ! አንደየትምህርት ደረጃው! አንደየምራሱ! አንደየኢኮኖሚው! አንደየቤተሰቡ አንዱ ከአንዱ ጋር ይለያያል። ያ ማለት ግን አንዱ ብርቱ ሌላው ደካማ! አንዱ ብሉጥ ሌላው ጅል! አንዱ ጀግና ሌላኛው ፈሪ ነው ማለት አይደለም። በተለይ አንደአባብ ውስጥ ለውስጥ በልባቸው የሚሳቡ ሰዎችን... በማያገባቸው ገብተው የሰውን የግል ሀይወት የሚፈተፍቱትን! ራሳቸውን ከሌላው የተሻለ አድርገው የሚየሰቡትን! በአንዱ ሞት የእነሱን ትንሣኤ የሚያበሰሩ መሰላል ተንጠልጣዮችን ተበልጥኩ ብለው በሰው ኑሮ አንቅልፍ የሚያጠቅሱ በዘሮ ሰው የሚገቱትን! የለምክንያት ጥላቻ እና አሉባልታ የሚነዘትን አልወዳቸውም። ወደ እኔም አንዳያቀርባቸው እርግማን የተባለ በላያቸው ላይ ይውረድ። ከምድር ገጽም የጥፋ። እዎ ዓለማችን የምትታመሰው በእንደዚህ አይነት ቆሻሻ ህሊና ባላቸው ሰዎች ነው።

ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡

እውነት ነው፡፡ በህይወት ዘመኔ በዚች ደራገነት አድሜ ብዙ ነገር ታዝቤአለሁ፡፡ ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡ የ 40 ቀን ዕድል የተፃፈው፣ የሚሆነው ሁሉ ይሆናል፡፡ ለካስ የእኛው መውጣት መውረድ ከገቱ ነው፡፡ አይ ሰው መሆን፡፡ የምንበላት ፣ የምንቆርሳት፣ የምንቀምሳት ሁሉ በእህል ውሀ አጅ ነው፡፡ ሰው ጥፋተኛ... ተፈታኝ አይደለ... ከሚሆነው ይልቅ ከማይሆነው ጋር ሲታገል ውሎ ያድራል፡፡ በቃ የሚሆነው ሁሉ ይሆናል፡፡ የማይሆነው ደግሞ አይሆንም፡፡ ምድራችን የፈተና ዓለም ነች፡፡ ከሚያልፈው ውዳቂው ይበዛታል፡፡ ግን የሚሆነው ከመሆን የማይሆነው ካለማይሆን የሚያቆመው ከቆውንም ቢሆን አንዳችም ነገር የለውም፡፡ ወደ ጥሩውና መጥፎው አንደየልባቸን ቅንነትና ጠማማነት.. አንደየአቻው ተፈጥሮ ታቧድናለች፡፡ ለከፋው ከፋነትን አብቅቶ፣ ለደጉ ደግነትን በየልባቸው ትንቢቱ ይፈፀም ዘንድ ሁሉም ታድሉታል፡፡ ዓለማችን እኮ እጅጉን ሚስጥር ነች፣ ቅኔ ነች፣ ፈቺ ተርጓሚ የላትም፡፡ ጠቢባንን በጉያዎቿ ሸጉጣለች፡፡ አይተነፍሱም፡፡ ከተነፈሱም ይፈረድባቸዋል፡፡ ፍርዱም አድሏዊ እና መድሏዊ ነው፡፡ በቃ ተፈጥሮ አምባገነን ነች፡፡ ፈራጅ እንጅ ገምግሚ የላትም፡፡ ስለሆነም ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡

አርባ ጅራፍ

በአገራችን ትምህርት መስከረም ይጀምራል፡፡ ለኔ ያልቅና ሀምሌና ነሐሴ የአረፍት ጊዜያት አልቀው አንደገና ከከፍል የተዛወረው ወደቀጣዩ ከፍል ሲቀጥል ያልተዛወረው አንደገና አንዲደግም ይደረጋል፡፡ ካሳ ደሴ ከተማ ውስጥ ካሉት ተማሪዎች በሙሉ ተጨምቆ የመጨረሻው ትምህርት የማይገባው ተማሪ ነው ቢባል ማጋንን አይሆንም፡፡

ካሳ አንደማንኛውም ልጅ መስከረም ይጀምራል ሰኔ ይጨርሳል፡፡ ችግሩ ግን በሚቀጥለው ዓመትም የከረመባትን ወንዝ አለመልቀቁ ነው፡፡

ካሳ አንደምንም በ 9 አመት ውስጥ የ5ኛ ከፍል ተማሪ ሆነ፡፡ የቅዳሜ ገበያ ት/ቤት ርእሰ መምህር የነበሩት ጋሼ ይመር ከካሳ ጋር ዶሮና ጥሬ ነበሩ፡፡ ጋሼ ይመር ጧት ጧት ሰልፍ ላይ እኛ የምናስተምራችሁ ተምራችሁ አድጋችሁ ነገ ትልቅ ስዎች ሆናችሁ አገር አንድትረክቡ ነው እንጅ አንደ ካሳ ሽከም አንድትሆኑ አይደለም፡፡ ካሳን ለማስተማር የወሰድገበትን ጊዜ የጠጣን ተራራ አፍርስን ሜዳ ብናደርገው ያ ይቀላን ነበር፡፡ እያሉ ያምጥሩበታል፡፡

አንድ ቀን ከቢሮው በስተጀርባ ጎረምሶቹ እየተጫወቱ የቢሮውን ቅርቅር በድንጋይ ይመቱታል፡፡ ጋሼ ይመር ቢሮ ውስጥ ነበር፡፡ ጎረምሶቹ ቢሮውን በድንጋይ መምታታቸውን ሲያውቁና ጋሼ ይመር ከመጣ ምን እንደሚከተላቸው ስላውቁ እካባቢውን ለቀው ተስወሩ፡፡ የገመቱት ግምት ትክክል ነበር፡፡ ጋሼ ይመር ጉማራ አለንጋውን ይዞ ግድግዳ ለግድግዳ እየታከከ መጣ፡፡ ከቢሮው ጀርባ አንድ ልጅ ብቻውን የኳስ ጥብ ጥብ ይጫወታል፡፡ ጀርባው ላይ ሃይለኛ የጉማራ አለንጋ አረፈበት፡፡ አላሰበውም፡፡ ዘለለ ጮኸ ምን አደረሱ ምን ሰራሁ እረ አድሴ እረ መከራዬ እያለ ምስኪኑ ካሳ መለማመጥ ጀመረ፡፡ ጋሼ ይመር ግን ወይ ፍንክቸ ለዚህማ ማን ብሉህ አንተ አህያ ፡ አንተ ድንጋይ፡፡ ተንከርከክ፡፡ በጉልበትህ ሂድ፡፡ አሁንም ጀርባውን በጉማራ አለንጋ፡፡ መከረኛው ካሳ እረ ጋሼ ጥፋቱን አላወቅኩም፡፡ ምን አልከ አሉት ጋሼ ይመር አንዴት ብለህ ጥፋትህን ልታውቅ ሰው ስትሆን እኮ ነው ጥፋትህ ሚገባህ ፡ ጅንጅር እንኳ ማሳ ገብቶ ሰው ሲሰማ ይሮጣል፡፡ ጥፋቱን አውቅ፡፡ አንተ ምን ሲገባህና..... ሂድ በንክርክክ አሁንም በጉማራ አለንጋ፡፡

ጋሼ ባከህ ንገረኝ ምን አደረኩ? ምን አጠፋሁ? ነገርሁህ፡፡ በጫማ ፊቱ ላይ፡፡ ካሳ አፍንጫው ደም፡፡ የቢሮውን ጣራ የመቱት ልጆች ካሳ ሲስቃይ ያለጥፋቱ ፡ ያለህጥያቱ ሲቀምስ በርቀት እያዩ ይሰቃሉ፡፡ ካሳ አጁን ወደአፍንጫው ሰደድ አድርጎ ሲመለስ ደም እየ፡፡ ከዚህ በሁዋላ ማራቁ ጋሼ ይመር በቢላዋው ሊዘለዝለው እንደሚችል በመገመት ባልተጠበቀ ሁኔታ ካሳ አግር አውጭኝ ተፈተለከና አመለጠ፡፡

ወላጅ አባት እሳት ለብሰው ሳት ጎርሰው ልጃቸውን ካሳን ይዘው ወደጋሼ ይመር ቢሮ ይመጡና አንዴት ልጄ ምን ባደረገ ነው እንደዚህ የሚቀጣው? ቢሉ ወላጅ አባት አቤቱታ ያቅርባሉ፡፡ ጋሼ ይመር ይቅርታ አባ ልጅዎ በሁሉም ነገር ከእቅም በላይ ነው፡፡

ኛ። ልጅዎ እንዲገባው ስፔሻል አስተማሪ ከውጭ እንዳናስመጣ አገሪቱ እቅም የላትም። 2ኛ. እጁ የአእምሮው ተቃራኒ ፈጣንና አጥፊ ነው። ድንጋይ ወርውሮ አይሰትም። ሰው ይመታል። ቆርቆሮ ይደበድባል። እስኪራብቶና ደብተር ይሰርቃል። ጠመኔ ሳይቀር ይወስዳል። ምን እናርገው እዛው ልጅዎን ከሚወስዱበት ይውሰዱ። ለእኛ ግን ከእቃም በላይ ነው ይላሉ።

ጥሩ አለ አባት ጋሼ ይመር የአሁኑን ብቻ ይለሙኝ። እኔ ራሴ እቅጣዋለሁ። እባክዎን አርስዎስ ወልደው የለ። ልጅ አኮ ሆኖብኝ ነው። በማለት እርቅ ይፈጥሩና ካላ ውደ ት/ቤቱ ይመለሳል።

ካሳ ተመክረ ጎበዝ እንዲሆን ሳይብረሪ / ቤተመጽሃፍ አየገባ እንዲያጠና ተነገረው። ካሳም ጊዜ አሳጠፋም። በተመክረው መስሪት ጎበዝ ተማሪ ሆኖ ነኝ በመውጣት ለመሸለም ወሰኖ ከሰለት በሁዋላ ወደ ቤተመጽሃፍ ይሄዳል። የቤተመጽሃፍ ሀላፊ አቶ ታረቀኝ ካሳን ያውቁታል። ገና ሲገባ ጀምሮ አይናቸው ከካሳ ላይ አልተነሳም። ካሳም ከተደረገው ትምህርት ውስጥ አንዱን አንስቶ ቁጭ በማለት መግለጥ ጀመረ። ይገልጣል። ይገልጣል። ይገልጣል አቶ ታረቀኝም በጥምና ይከታተሉታል። ካሳም አሁንም ይገልጣል። ሰለተኝን ያያል። በሁዋላ አንዱ ሰአል ላይ በእስከሪፐት ወረደበት። ለቀለቀው። ጨነቋቀረው። አቶ ታረቀኝ ቀስ ብለው በስተጀርባ መጡ። ቁመው እየት። መጽሀፉን እንዳልነበር አድርጎታል። አቶ ታረቀኝ እጃቸውን ጠረግ ጠረግ አድርገው በጥፊ ወለውሉት። ካሳ ጥፊው ከየት እንደመጣ አላወቀውም። ሽረ አቃጠለኝ ቅጥል ያደርግህ ሲል ካሳ ተራገመ። አቶ ታረቀኝ ደገመት። ካሳ እንደልማዱ ወጥቶ ሮጠ።

ካሳ ሳያጠና ነኝ ወጥቶ ሳይሸለም ስሙን ሳይቅይር በዛው ለአንዴና ለመጨረሻ እንደሮጠ ቀረ። ከቤቱም በተመሳሳይ ሁኔታ ተባረረ። ካሳ ጫማ ጠራጊ ሆነ። የተለያዩ የእግር ሹራብ ካልሲዎችና እያዘረ መሸጥ ጀመረ። ካሳ በዚህ ሁኔታ እድሜው ለአቅመአዳም ደርሶ ህይወቱን ለመቆየር ስራ መቀያየር ጀመረ። ያም ሆኖ አልተሳካለትም። ጭራሽ ቁርሱን የሚበላበት ገንዘብ አጣ ። እንደምንም ያችን ቀን ችሎ በማሳለፍ ማታ ላይ የጎረቤት በርሜል ሲያንከባልል ተያዘ። ለፖሊስም ተሰጠ።

ካሳ በመሀል ደሴ ከተማ ላይ 40 ግርፋት ተፈረደበት። ካሳ 40 ግርፋት በጠዋት ተከናኝቦ ቁስሉን ለማስታመም አከሰት። ለምኖ ተጠጋ። አንተኮ እግርህ ቢቆመጥም ምናምን እቃ ማንሳትህን አትተውም። አደራ በሰሰ ጎኔ አንዳትነቅሰኝ ይሉታል በገቡ በወጡ ቁጥር።

ካሳ ሁሉን ነገር በሆዱ ችሎ ከቁስሉ አገገመ። እንደገና ጫማ ለመጥረግ ሞክረ አልሆነም። ባገኘው አጋጣሚ ወደ ባህርዳር ከተማ ሄደ። ካሳ ባህር ዳር ከተማን ወደዳት። እስካም ወደደቸው። ካሳን የሚያውቀው የለም። ጋሽ ይመር ፡ ጋሽ ታረቀኝ ጎረቤቶቹ የሉም። ካሳ የቀን ሰራ ይሰራል። ተመስገን ብሎ ይተኛል።

ከአለታት አንድ ቀን አንድ ነጋዴ ከባህር ዳር የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ በሆነ ሽንጣ ብር ይዞ በመውጣት ወደ ሆቴል ሲገባ አየው። ካሳ ጊዜ አሳጠፋም። በፍጥነት ወደሰቅ በመሄድ ተመሳሳይ ሽንጣ ገዛ። ሰውየው ወዳረፈበት ሆቴል ሄደ። ሰውየው አለ። ካሳ በቅርብ ርቀት ይከታተላል። በቀጣዩ ቀን ጧት መንገደኛው ከባህር ዳር አዲስ አበባ ትኬት ገዝቶ ተሳረረ። ካሳም ትኬቱን ገዝቶ ገባ። አውቶበሉ መንገድ ጀመረ። ደብረማርቆስ ላይ ለምሳ ሲቆም ካሳ ልዋጭ ሽንጣውን ይዞ ተሰወረ። ሽንጣውን ከፍቶ ሲያይ አይትን ማመን አቃተው። ካሳ ተመልሶ ከአክሲዮ ቤት በመሄድ ለሰድስት ወራት ታመምኩ በማለት ተደበቀ። ሁሉ ነገር ተረሳሳ። የብሩን ሌባ ፍለጋ ማንም አይንቀሳቀስም። ካሳ በዛው በደሴ ከተማ ቆንጠር

እያደረገ ንግድ መንቀሳቀስ ጀመረ። ሰቅ ከፊት ካፈ አያለ የጭነት እና የህዝብ ማመላለሻ መኪኖች ገዛ። አሁንም የሚሆነውን ገዝብ በእግባቡ አየቆጠበ እንድትልቅ ዘመናዊ ሆቴል ካሳ ሆቴል ብሎ ከፈተ። ሺላ የመኖሪያ ቤትና ዘመናዊ የቤት መኪና ባለቤት ሆነ። ጋሼ ይመር ዳውዶ አካባቢ ካለቸው ጠማማ ቤታቸው አሁንም አሉ። ት/ቤቱንም አልቀየሩም።

ከአለታት አንድ ቀን ካሳ የቤት ፓጃሮ መኪናውን እየነዳ ጋሼ ይመርና አቶ ታረቀኝ መንገድ ላይ ሲሄዱ ያገኛቸዋል። ካሳ ያውቃቸዋል። እነሱ ግን በፍፁም ። በሩን ከፍቶ ግቡ አላቸው። ጤና ይስጥልኝ እናመሰግናለን ጌታዬ አለ ጋሽ ይመር። አይገባም አለ ካሳ። የት እየሄዳችሁ ነው? ሲል ጠየቀ ካሳ። አስተማሪዎች ነን አሉ ። ሁለቱም በአንድነት። አንዴት ነው የአስተማሪነት ስራ ትወዱታላችሁ? ሽረ ባከህ ውሃ መውቀጥ ነው። ትርፋ ድክም ብቻ ነው። እኛ አንለወጥበትም። ሆኖም ግን እኛ ያስተማርናቸው ተማሪዎች ህኪሞች። አስተዳዳሪዎች ሆነው ስናያቸው ይሰ ይለናል። ፍሬያችን እሱ ነው። ያም ደግሞ ከሰንት አመታት በሁዋላ ነው ውጤቱን የምናየው። አለ ጋሽ ይመር።

ሽህ አለ ካሳ። ካስተማራችሁትን ውስጥ ሌባ። ከሲ አውላቂ ፡ ደደብ ሆኖ የሚቀር የለም? እሃ እሱማ ይኖራል እንጅ ዶሮ እንከዋን 10 እንቁላል አሳቀፈናት አስሩም ሜጫት እይሆንም። ግን ያስተማራችሁት ተማሪ ህኪም ሆኖ ስታገኙት ሌላው ደግሞ ሌባ ሆኖ ስታገኙት ምን ይስማችሁዋል?

አንዴ ይሼማ እኮ መልሱ ቀላል ነው ጌታው አለ። አቶ ታረቀኝ ህኪሙን ስታይ ኩራት፤ ሲባውን ስታይ ሀፍረት ይሰማህል። ሁለቱም ግን ሙያዎች ናቸው አለ ካሳ። አነ ጋሽ ይመር ሳቁ። ይህ ከባድ ጥያቄ ነው አለ ጋሼ ይመር። ሌብት ሙያ ሳይሆን ወንጀል ነው። ህኪም ግን ወገንን ከሞት አፋፍ የሚያስጥል የሚያኮራ ተግባር የሚሰራ የአእምሮ ጀግና ነው። ይኸውላችሁ አለ ካሳ ህኪሙ እአምሮው ጥሩ የመቀበል ችሎታ ስላለው ህኪም መሆን ቻለ። ሌባው ደግሞ እአምሮው አልሰራ ስላለው እጁን ተጠቀመ። ሁሉም ለመኖር ነው ራስን ለማሸነፍ ነው። ገንዘብ ለማግኘት ነው። ታዲያ ልዩነቱ ምን ላይ ነው? አይ ይቅርታ አድርግልን አለ ጋሽ ይመር። እኛ ሳይሰራ የሰውን ገንዘብ የሚዘርፍ ባለሙያ ነው ብለን እንቀበለውም።

በነገራችን ላይ ይቅርታና አለ ካሳ እንደው ለጨዋታ ያክል ብዬ ነው። ምሳ ልጋብዛችሁ። ስሜ ካሳ ይባላል። ይህን አዲሱን ካሳ ሆቴልን አይታችሁታል? አዎን አሉ ለውበት ጭምር ነው የሰራሁት። የእኔው ነው አለ ካሳ በልበ መሉኑት።

እነጋሽ ይመር ተደንቁ። የዚሁ የደሴ ሰው ነህ? ወይስ ከሌላ አገር ነው የመጣው? ሲል ጠየቀ ጋሽ ይመር። እኔ እዚሁ ነው ተወልጄ ያደግሁት። የመኪናውን በር ከፈተላቸውና ወረዱ። ኑ ግቡ እዚህ በረንዳ ላይ እገሁን ለጨዋታ አለ። ምን ይሁንላችሁ? የፈለጋችሁትን እዘዙ አለ ካሳ። ምንቸታብሽ አለ ጋሽ ይመር። ቀይ ወጥ አለ አቶ ታረቀኝ ካሳ ትዛዙን አስተላልፎ ቢራ እንዲያመጡ አስተናጋጆቹን አዘዛቸውና ቢራ ቀረበላቸው። እየተገላጩ ቆዩ። ምሳቸውም ምጥቶ በሉ። ጨዋታው ጀመረ። ጨዋታው ደራ። እና ከዚህ ተወልደህ ካደክ የት ነው የተማርከው? ሲል ጠየቀ ጋሽ ይመር። ቅዳሜ ገበያ አለ ካሳ። እንዴ እኛም እኮ እዚያ ነው የምናስተምረው። መቼ ነው የተማርከው? ከዚያ ከተማርከ እኛን ማወቅ አለብህ። እዎን አውቃችኋለሁ። ለዛም አይደል ይግባችሁ የመጣሁት። እያችሁ ህኪሙ ተማሪያችሁ እስካሁን አላከማችሁም። ነጋዴው ተማሪያችሁ ግን ይሽው በአቋራጭ አገኛችሁ። ዞሮ ዞሮ እድሜ ለእናንተ በእናንተ

ላይ ሰው ሆነኩ አላቸው። በዚህ ጊዜ ሁለቱም በኩራት ቢራቸውን አንስተው ተጎንጩ። እንዴት ማለት መቼም ቀለም እንጅ ንግድ አላስተማርንህ አለ ጋሽ ይመር።

ጋሽ ይመር አለ ካሳ፤ ካሳ የሚባል ደደብ ተማሪ ትዝ አይሉትም። ካሳን ከማስተማር ጠላን ማለስለስ ለያሉ እንኳ ሰልፍ ላይ በተደጋጋሚ ይናገሩ ነበር። አቶ ታረቀኝ መጽሀፍ ላይ ጭነቅርክ ብለው በጥፊ ይቃጠሉኝ። እንዴ ይህማ አይሆንም አለ ጋሽ ይመር። ደደቡ ካሳ አይሆንም። በተለምዶ አይሆንም። ይህ ሁሉ ሃብት ያንተ ከሆነ አውነትም እግዚያብሄር ተእምረኛ ነው። ደግሞም እንተ ከሆንክ ለበቀል ነው ያመጣኸን። አለ ጋሽ ይመር ከንፈሩ አየተነቀጠቀጠ።

ምን እደረጋችሁኝ ? አስተማሪዎቼ ናችሁ። እኔ ሰው እንድሆን ነው የቀጣችሁኝ። ትንሽ አቀጣጣችሁ ለከት ሰላልነበረው እንጅ ፍርዳችሁ ጭፍን ነበር። ያጠፋውንና ያላጠፋውን ለይታችሁ አታዩም። ካሳ የሁሉም ነገር የቁጭት መወጫ ነበር። እርግጠኛ ነኝ ጋሽ ይመር አርሰዎ ከባለቤትዎ ጋር ተጣልተው እንኳ ቢመጡ ቁጭቶን ሚወጡት በኔ ላይ ነበር። ሁሉም ሳቁ። አቶ ታረቀኝ እንኳ በመጨረሻዋ ጊዜ በጥፊ ነው የተለያየኝ። ለማንኛውም ግን ፈጣሪ የራሱ አቅድ አለው። ማናችንም ቢሆን እኛ ባልነው ወይም ሰው በገመተው መሆን አይችልም። የሚሆንው ሁሉ ይሆናል። የማይሆን ከሆነ ደግሞ አይሆንም ነው። ለዚህ እርግጠኛ ነኝ በደንብ። አንድም ቀን ለሰከንድ እንኳ እንደዚህ አሆናለሁ ብዬ አላውቅም።

እናንተ ባላችሁበት አላችሁ። እኔ ባልነበርሁበት። ካሁን በሁዋላ የምመከራችሁ ደደብ ተማሪን ጭምር አከብሩት። ከተቻለ በደደብነት ነኝ ለወጣ የሞራል ማበረታቻ ሽለማትም ሰጡት። አይታወቅም ደደብ እለምርው ቢደርብም እጁ ግን ቀልጣፋ ሊሆን ይችላል። እጅ ደግሞ ላለራው ሰው መሰራት ይችላል። ጋሽ ይመርም ይሄን ትናገረኝ ነበር። አጅህ የእለምርህ ተቃራኒ ነው በማለት። ብዙ ጊዜ ሰድበኸኛል። አዎ እጄ ቀልጣፋ በመሆኑ ይኸን ሁሉ ስራ በአጭር ጊዜ ውስጥ ሰርቷል። ጠጡ ማንሽ ቢራ ጨምራ። ፍም ጥብሰም ጥበሰልን። ብሎ ካሳ ለአስተናጋጆች ትእዛዝ ሰጠ።

ይኸውላችሁ ይኸን ቦታ ለማንኛት ብዙ ገንዘብ አውጥቻለሁ። በእርግጥ ሌላ ቦታ አግኝቼ ነበር። እኔ ግን ይኸኛን ቦታ የፈለግኳት ለምክንያትና ለታሪክ ፈጣሪ ይመስለኝን ቦታውን አግኝቼ ሰራሁበት። ይኸኛን ቦታ እኔ 40 የተገረፍኩበት ቦታ ነኝ። ብሎ ነገራቸው። ጋሽ ይመርና አቶ ታረቀኝ በመገረም ርሰ በርሳቸው ተያዩ።

ያባቶች ቀን

መቼም ጥሎብን የለ... ምዕራባውያን አክብሩ ያሉንን በዓል በሙሉ ማከበር ግዴታችን ነው። እኔ በበኩሌ የምወደው በዓል ዓለማችን በትክክል ፍትሐዊና አዎንታዊ ብትሄድ ሜዶዴይን ነበር። ሜዶዴይን አወደዋለሁ። የሠራተኞች፣ ለፍቶ እደርች፣ ጥሮ ግሮ አዳሪዎች ቀን... የእኔም ምኞት ሌባ፣ ዘራፊ፣ ጉበኛ፣ ደም መጣጭ ተቀምጦ በላተኛ ባይኖር ቢጠፋ ሜዶዴይ እንዴት ባማረባት። እንዴትም ባሸበረቀች ነበር። ለማንኛውም ጥሩ ልጆችን ወልዳችሁ ላሳደጋችሁ... መልካም ያባቶች ቀን ብያለሁ። የእርጉማን አባቶች... ገዳይ፣ ሌባ፣ ሸርመጣ፣ አጭብርባሪ፣ ሸረኛ፣ ፀንፊኛ የወለዳችሁ አያድርሳችሁ። የራሳችሁ ጉዳይ። ዓለማችን ፍዳዋን የምታየው በእናንተ ልጆች ነውና። አላዳጊያቸው አይባረኩ። " ባለፈ ከወለደ የገደለ ፀደቀ" እኮ ነው ነገሩ። እኔ አልወለድኩም። ለወደፊት ምናልባት ጥሩ ልጅ ከወለድኩ መልካም ያባቶች ቀን በሉኝ። እርጉም ከወለድኩ አያድርሰህ ብትሉኝ አይከፋኝም። የዘራሁትን ነዋ የማጭድ። አዎ የከፈን አባቶች ከፋ ያውርድባችሁ። የእናንተ ፍሬ የተባረከ አይደለምና። ለመልካም ልጆች መልካም ያባቶች ቀን ይሁንላችሁ።

ምስጋና

ሠላም ያዋልከኝ ... ሠላም አላድረኝ... ለነገረው አንተ ታውቃለህ። ከቆረቆረው አርቅልኝ ... መልካሙን ሁሉ አቅርብልኝ። ከዕጢያቴ ይቅር በላኝ። እፈራላሁ... ስለምፈራህ ሳልወድ በግድ ማረኝ አላለሁ። የሚያቃጥል አሣት ባይኖርህ ፣ ባትቆጣ፣ ባትቀጣ ፍሮ እንዲህ አልለማመጥህም ነበር። መቼም ሁለት ትልልቅ ላይኖች አሉህ። ሠማይና ምድር... ከሁለቱ የሚሠወር እንዳት ነገር የለም። ፈጣሪ አምላኬ የማደርገውን ሁሉ ታያለህ። ከምታየው ሁሉ የእኔዋ ሊምንት ናት። ለቅጣትም አታቢቃኝ። እኔ ያንተው ደካማ ፍጡር ለፍቼ ፣ ቆፍሬ ፣ አንተን አምኜ ባንተ በረከት የምኖር ጥርንቁስ ነኝ። እነዛን እነዛን ባየህበት ላይን እንደማታየኝ አርግጠኛ ባለሆንም... እንደሰው መንግሥት ያንተም መንግሥት በሙቅናን ላይ የግፍ ፍርድ ትፈርዳለህ ብዬ አልገምትም። ከሆነ ግን እኔና መሠሎቼ የት... አባታችንን እንደርሳለን። የበሰበሰ ዝናብ አይፈራምና የገሃነቡን ኑሮ እዚሁ አሁን ላይ በመጠኑ ስለምናውቀው እንደፍቃድህ ይሁን ብለን ዝም እንላለን። ዝም ካልን .. ከዚህም እንቀምላለን። አንተም አትለቀንም። አንተና ሃያላን መንግሥታት የሚሳናቸው ነገር የለም። ጀግኖች፣ ሰጭና ነጣቂ ናችሁ። ከሃያሎቹ አልፈው አቤቱታ ወዳንተ የሚያመጡትን ልዳማቸውን ብታጠብቀው እንጅ አታላላቸውም። ገንዘብን አብዝተህ ከደህ ነጥቀህ... አብዝተህ ለሐብታም ትሰጣለህ። ሃብታም አይፀድቅም። እናንተ ግን ገነት ናችሁ እያልከ ታምኝናለሁ። ለባዘህን ለነገረው አንተ ስለምታውቅ በመርፌ ቀዳዳ በላልፍም እስከዛው ግን ቆንጠር አድርገህ ሰጠኝ። በግድ አንድወድህ... ፈርቼ እንድለምገህ ያደረከኝን... በውዴ ወድጀህ ተረጋግቼ እንዳመለግገህ ታደርግላኝ ዘንድ አለምገለሁ።

ዲሞክራሲና

እኔ ምላው የቱ ነው ትክክል... ዲሞክራሲ ወይስ አብዬታዊት እናት ሀገር ወይም ሞት። ሆሆ... ምንም ይሁን ምን ሞትን እንኳ በእንጨትም አልነካው። እናት አገርን ግን አቀበላለሁ። ዘመናይት ዲሞክራሲን ግን በግለሰብ ደረጃ ማን ይሆን አምጦ የወለዳት? አይ ዲሞክራሲ... ጥሬ ትርጉሙዋ ሰው አንደፈለገ ይበድ። አብዱ ድንጋይ አየወረወረ ሰው ቢወግርም በዕብድ የእግር ሠንሠለት መታሠር የለበትም። አብዱን አስራሰሁ ያለው ጭምት ግን እሱ ወየውለት። የልቁንም የእግር ሠንሠለት ብቻ ባይሆን የእጅ፣ የአይን፣ የምላስ ሠንሠለት ይገባለታል ነው። እህ .. ዲሞክራሲ... ቢቃ የዓለም ህዝብ አንደፈለገ ተወራጩ። ወንድና ወንድ... ሴትና ሴት ተሞሽሩ። ትውልድ ላይ የሰሰ ድፍድፍ ተደፈደፈበት። ለወደፊት ቀላውስትና ሽሆች፣ መነኩሴዎችና መናኞች ከዲሞክራሲ መቀመጫ ወንበር ስር ይቀበራሉ። በዲሞክራሲ ምህዳረ ስርዓት ሀሉ ነገር ተገላቢጦሽ ነው። ነባራዊውን... ወደ ምናባዊ የምትቀይር አስማት... ሌባውን ጨዋ፣ ዘራፊውን ሃቀኛ ፣ሀቀኛን አብሪተኛ፣ ሚስትን ባል ፣ ረጅሙን አጭር፣ ወፍራሙን ቀጭን እያደረገች ተፈጥሮን እንደፈለገች በቁጥጥር ስር ያዋለች ጀግና...።

ለወይ ዲሞክራሲ... በቁም ጆምላ ጨራሽ ኒኩላር ወላጅና ልጅን የምታካከድ ገንዘብ አምላኩ ፍልስፍና ከራሱ በላይ ነፋስ መሪ ቃሏ... ዲሞክራሲ በጣም ከጦዘች፣ ካደገች፣ ከተመነደገች ወደዘመናዊ ጥንታዊ ጋርዮሽ የሰው ለጅ አኗኗር ይለወጣል ይላሉ። ሃይማኖት፣ ባህል፣ ወግ... የሚባሉት ነገሮች ተረት ተረት ይሆናሉ። እየሆኑም ነው። በርጫምቹ ግን ዲሞክራሲ ላይ ነው የሚቆይት። ዲሞክራሲ ለአብድ የቆመች ስርአት በመሆኗ መለፍለፍ ... መጮህ ... መወራጨት ይቻላል። መጨመት ግን ፈፅሞ አይቻልም። አብዮታዊት እናት አገር ደግሞ ቢበዛ ልጆቿን እንደ ድመት እናት ቆረጣጥማ የምትበላ ፍትሃዊ ስርዓት ነች።

ይኸው ነው የኛው ዘመን። በእናት አገር ተወልደን በዲሞክራሲ ተሰደን በዲሞክራሲ የምንኖር

ተላቅቄ

ይቺ ምድራችን ጠረጴዛ... እኛ ካርታ ሆነን ፈጣሪ እንደፈለገ እየበወዘ .. ሲያሰኘው ላጥ ላጥ ፤ ሲያሻው ኮንክር ሲጫወትብን፤ ልጅ እያለሁ የቤተሰቦቼ እጣ ፋንታ ያሸናፈ ቁጥር አልወጣ ብሎ ንዝንዙ ፤ ንትርኩ በዝቶብኝ ይህን ቤት ተላቅቄ እይቸው ያልኩትን ዘመን ዛሬ ቢጋጣሚ ተመስጪ እያለ አስታወሰኩት። ገና የ 8ኛ ከፍል ተማሪ እያለሁ ነበር መላቀቅ ይናፍቀኝ የነበረው። በመጨረሻ ግን የመላቀቁ ነገር ተሳክቶልኝ ልክ በ19 ዓመቴ እንደወጣሁ ቀርቻለሁ። ማለትም ራሴን ቻልኩ። የመላቀቅን ሀልም እንደፈ ያለመው ሰው ያለ አይመስለኝም። ሁል ጊዜ የቁጣና የዛቻ ናዳ ከቤተሰቡ ይወርድብኝ ነበር። ፡ አልፎ አልፎ ቸብ አደርጋለሁ። የዛሬው ተመስጦ የሚገርም ነው። ወደ ኋላ ስበ ወሰደኝ እኩ እዎ እኛ ምንም ሳይኖረን መውሰድ ስለምንወድ ያለእቅማቸው የወለዱን ወላጆቻችን ኑሮ ሲከብዳቸው፤ ጫናውን እገናኝ ላይ ማሳረፍ ይቀናቸዋል። ባልና ሚስቶችም ድብድብን ያዘወትራሉ። ለማንኛውም ተላቅቅኩት። “እንዳያልፉት የለም” ነው ያለ ኢህአዴግ... እውነቱን ነው።

አማረኝ

እንዲህ ቀዝቀዝ ባለው የምሽት እየር ... የፅድና የእበባ ዛፍ ባሰዋበው ሰፊው ጊቢዬ ውስጥ ከወደድኳት ውብ ቆንጆ ጋር ጃኩዝ ውስጥ ውሃ ተራጭተን .. ትርክክ ባለ የግራር ፍም ዳር ተቀምጠን ከብሉ ሌብሉ ፤ ከአሬስቶ ጥብስና ከቆንጆዋ ከንፈር እየቀማመስኩ እንደ ሀሣን ልጅ ጉያዬ ውስጥ ወሽቂያት ፀጉራን እየዳበስኩ ፤ አይን አይኗን እያየሁ፤ ትንፋሽዋን እየማግኘኩ በላቋ እየሰከርኩ ለእሷ ያለኝን ፍቅርና እድናቆት ውብ ቆንጆናዋን እና እናታዊ ፀባዩዋን እየተረኩላት... የንጉሳቸን ብዛትና ግዝፈቱ እየገረመን... ከዳይመንድ ዳይመንድ... ከሸቶ ሸቶ ከመኪና መኪና የሚሻላትን እያማረጥኳት በፍቅር መከነፍ... አመራልኝ! ተዋቢልኝ! አጊጭልኝ! ተደሰኼልኝ እያልኩ የልቤን ሀሳቤን ስሜቴን እየገለጽኩላት በደስታ መደሰት ማየት..... አይን አይኗን በስሰት መመልከት... ትንፋሽ ሲቆራረጥ... በፍቅር ሀኪም በከንፈርቺ ታኮሜ መፈወስ... እንደሀሣን ልጅ መበረቅ... አማረኝ እንዲህ አይነት ኑሮ።

እንዲህ ነው ነገሩ

ገድ ነው ብቻ.. ባገራችን ታዕምርተኞች... ታዕምራት .. ታዕምር ያለባቸው ቦታዎች አንዳቸውን ፈሉ:: ኑሮውን በተአምር የሚኖር ሀዝብ... መንፈሳዊ ተአምራት ታከሎለት የአንድ አገር ሙሉ ሀዝብ ነቢያት ናቸው የሚባልበት ጊዜ እሩቅ አይደለም:: በዚህ ከቀጠለ... ደግሞም ይቀጥላል ይህ ሀዝብ እኮ ቁጥም ተኝቶም ህልም ያያል:: ህልሙም ራዕይ ነው:: ጧት ማታ ከመላዕክታን ጋር ይገናኛል:: ይወያያል:: ሲፈልግ መናፍብት ይሆናል:: ሲፈልግ ስጋ ይለብሳል:: ከፈለገ በዶሮ ያርሳል:: ከፈለገ በፊን ያልባል:: ሁሉም እማኝ ፀላይ ነው:: እዩልኝና ጨኸትን ድምቀትን የወዳል:: እርኩስ መንፈስ ይሰፍርበታል:: ለምን ሲባል ዕርኩሣን ቅዱሳንን ሰለሚያሳድዱ ተፈትነው ያልፉ ዘንድ የድቃን ለሠይጣን ብርቱ ከንዳቸውን የሚያሳዩበት ሂደት ነዋ:: መጪውን ዘመን ክፉ በጎውን የእያንዳንዱን አጣ ፋንታ ኮከብ ቆጣሪው መጽሐፍ ገላጩ:: አንድም ሳይቀር ሳያዛንፍ ይተነበያል:: ይናገራል:: ተዕምር በተአምር ነው:: የሽ ዓመቱ አስከሬን አይበሰብሰም:: ምናልባትም ይነቃ .. ይነሣ ይሆናል:: ተአምር ነገር ለኛ አገር ምን ይሳነውና:: ጉድ ሲታይ ሲሰማ ውሎ.. ሲታይ ሲሰማ ያድራል:: በቀን ሁለት ጊዜ ይነጋል:: በጾሎተ ሰዓት ፀሐይ ባለችበት ትቆማለች:: ከበረከቱም ትወስዳለች:: ምን ይሣነናል:: ታዕምረኞች ነን እኮ... በቃ ተአምር በተአምር:: ምናልባት ከአመታት በኋላ ሁሉም ያገራችን ሀዝቦች ከንፍ እውጥተው እንደ አዕዋፍ ይበሩ ይሆናል:: ፈጣሪ መላዕክቱን ሰማይ ላይ በደመና ይጽፍልናል:: ያን አያነበብን ሰሩ የተባልነውን ታዕምር አንሰራለን:: እኛ እኮ ማለት.....

ያደለው ሲፈጠር ደደብ ሆኖ ይፈጠራል::

ደደብነት መታደል ነው:: ደደብ ጨለማ አይፈራም:: ጨለማ ውስጥ ያለው ሰይጣን አይታየውም:: ደደብ ገደል አይፈራም:: ቢገባ ሚሰበር አይመስለውም:: ደደብ የመሰለውን ይናገራል:: ነውር አያውቅም:: ለማንም አይጨነቅም:: ዛሬን ሆዱን ከሞላ ለነገው እያሰብም:: የብልጦች አይን አይቸከልበትም:: በትንሽ ነገር ይደሰታል:: ሹከሹከታ አይገባውም:: ቅኔ አያውቅም ::እናም አይበማንም:: ደደብ አድሜው እረጅም ነው:: ደደብ ሲሞት ገነት ይገባል... ደደብ ነበርና:: ደደብነት መታደል ነው::

ዘ- ፍጥረት

የዛሬ ምናምን ዓመት በፊት መሬት ስትፈጠር እኛም ለቅጣት ሳንወረወር አዳምና ሔዋን በገነት ፍቅር ይቀጩ በነበረበት ወቅት ... እቶ ሠይጡ... የሰልጣን ይገባኛል አብዮታዊ ነውጥ በስነላበት ጌዜ... የፈጣሪ ተማኝ እጃቢዎች መላዕክታን አብዮቱን ባያጨናግፉት ኖሮ... ዘ ፍጥረት አጣ ፋንታዋ ምን ይሆን ነበር?

ወይ ዘመን

የኛ ፍልሰት ወደ አሜሪካ አገር የ40 አመት ታሪክ እያስቆጠረ ነው። ታዲያ የገቢ ምንጫቸን ካገሬው ሰው ጋር ያለን መስትጋብር አንቅስቃሴ እይታ ባጠቃላይ ኑሯችን እንዴት ይመስላል ነው።

ቀድመው የመጡት ከቋንቋው እስከ ምግቡ ድርሰ ያለውን ችግር ሲናገሩ ብዙ ውጣ ውርድን አሳልፈዋል። በዛ ላይ በቁጥርም አነስተኛ ነበሩ። እየዋለ እያደረ የስደተኛው ቁጥር ሲጨምር አኗኗሩም ሀበሻዊ አሜሪካዊ ጉራማይሌ ሀይወት ተጀምሯል። ዓመት ሙሉ ቢቀመጥ ከማይሻግተው ሰልፈር አንጀራ ጀምሮ እስከ ማህበርና አቁብ ብሎም አሉሽ አሉሽ ድብድብና መገዳደል ላይ ተደርሷል። እድሜ ለዲቪ በሱዳን የመጣው ወይም ቀዳማዩ ስደተኛ ዲቪን እይወዱትም። ለምን ሲባል ስራ ወዳድ ናቸው። በበረሃ እልፈውና ተፈትነው ሰላልመጡ ግለኝነትን ያስቀድማሉ ይላሉ። በዚህን ተብሎ በዛ ዛሬ በዝተናል። ገና እንበዛለን። ባብዛኛው በወዛደርነት የስራ መስክ የተሰማራ ሲሆን ጥቂቶቹ ተምረው ጥሩ ኑሮ ይኖራሉ። የተወሰኑትም በመለስተኛ የግል ንግድ ይንቀሳቀሳሉ። የወዛደሩ ስራ በክፊል ፋብሪካ ውስጥ ነዳጅ ማደያ ሱቆች ታክሲ ስራና የመሳሰሉት ሲሆን በግል ሙያ የሚሰሩ ክፍጉር ቤት እስከ ምግብ ቤት ያላቸው ናቸው። ድሮ ድሮ ምግብ ቤቶች አርብና ቅዳሜ ምሽት የናፍቆት መውጫ አገርኛ ጭፈራ ያስተናግዱ ነበር። አሁን አሁን ከምግብ ቤቶች ይልቅ የግል ንግድ እየጠፈ የመጣው ሽሻ ቤት ነው። ስደተኛው ከመብላት ይልቅ ጭሱን ከወሬ ጋር ማማግን ተያይዞታል። የጊዜ ነገር ይገርማል።ሽሻ ሙተዳደሪያ ሲሆን ለዛውም አሜሪካን አገር ላይ።

“ራሴንና ሰራዬን ከማንም ከምንም በላይ እወዳቸዋለሁ” አለ አንድ ውዳጄ
ከ Orlando florida.

ባለፈው ጊዜ ነበር ለሰራ ጉዳይ ወደ አርላንዶ ፍሎሪዳ ጎራ ብዬ አንድ ወዳጅ እንደ ሃበኝነት ተቀብሎ ያስተናገደኝ። ጥሩ ጊዜ ነበር ። ፍሎሪዳ ዘንባባዎቿ ከተንጣለለው አስፋልቶቿ ጋር እና በየባህር ዳርቻው የተሰሩ ሆቴሎቿ ብሎም ነፋሻማው እየሮዋ ልብ ይመስጣሉ። ከወዳጄ ጋር ይህን የወግ አምሮታችን ከሰታር ባክስ በኋላ ጋር እያዋሃድን ኮመድዮንነው። በሳል ነው። ወሬዎቹ እንደጅረት ምህዳራቸውን ሳይሰቱ ይፈሳሉ።

ራሴንና ሰራዬን ከማንም እና ከምንም በላይ እወዳቸዋልሁ አለኝ። በርግጥም አሁን ያለበት የኑሮ ደረጃ አባባሉን በተግባር ይመስክርለታል።

አውቅ ባለ ጋራጅ እና የመኪኖች ነጋዴ ሆኗል። ቤትና ነዳጅ ማደያም አለው። ቅን ነው። ነዳጅ ማደያውን የከፈትኩት ዳደኛዬን ለመርዳት ፈልጌ እንጅ እኔ እንኳ እነዚህን በአግባቡ ከሰራሁ በቂ ነበር አለኝ። ግን ችግሩ የኛ ሰው ብዙውን ጊዜ ገንዘብን በጥሬው እንድትስጠው እንጅ ሥራ እንድታመቻችለት አይፈልግም። አሉባልተኞች ነን። የከንቱ ግርግርና ጩኸት፣ የተቆለለ ስም እና ከብር እንፈልጋለን። ብዙውን ጊዜ እየልኝን እንወዳለን። አገራችን ላይ አይተህ ከሆነ ከበሮው ጻኳቴው፣ ጩኸቱ፣ ጭብጨባው፣ ጡሩንገው የደመቀ ነው። ሆኖ በሽ ነው። የአዩልን ስሙልን የእምነት ዓለቶች ሁሉ በማይክራፎን ከየአቅጣጫው ጀርህን ይበሱታል። የእስላሙ አዛን፣ የክርስቲያኑ ቅዳሴና ሰብከት፣ በዛች ትንሽ ከተማ በየደቂቃውና በየሰዓቱ ከየአቅጣጫው ያቅራሩብሃል። አሁን እንደምናወራው መደማመጥ አንችልም። ማነው እምነት በጩኸት እና በሆኑ ነው ያለው። እምነትኩ ከፈጣሪ ጋር በሚሰጥህ የምትገናኝበት እንጅ አዋጅ አያልክ የምትለፍፈው አይደለም። ለእኛ ሀዝብ የእምነትና የፖለቲካ ሰብከት አያስፈልገውም። ጥርሳችንን ነቅለንበታልና። ታዲያ በየካፌ በየቦረንዳው በየደሩ በየሰርቻው ተከልኩለን ምን የምናወራ ይመስላቸዋል? እንዲያው ግን ማስመሰል እንዲታይልን እንዲሰማልን እንፈልጋለን። ይኼ ደግሞ ግብዝነት ነው። ሆይ ሆዩ በዝቷል። ያን ለምደን እዚህ ስንመጣ ሀይወት ምድረበዳ ትሆንበናለች። ጩኸት የለመደ ጀሮ ጩኸት ሲያጣ እንደ ንብ አንድ ላይ ሆ ሆ ሆ ሆ ማለት የለመደ ብቻውን መዋል ማደር ሲጀምር በየመንገዱ ወሬ የለመደ ኮሽታ እንኳ ሲያጣ ይጨንቀዋል። የሰራ ባሽል ያስፈልገናል። ሰራን የወደደ በላቡ ያደረ ከሰው ያልደረሰ የራሱን ኑሮ የኖረ በልቡ ብቻ ተመሰጌን እምላኬ ያለ

ገነት ይገባል። ሌላ ዝባዝንኬ አልልታና ከበሮ አያስፈልገውም። አውነታው ሲገለበጥ የእኛ እምነት ሳንሰራ ለመክበር ፈጣሪን የምንግፀንበት ግርግር ነው። ይሄ አገር ለኔ ምቹ ነው። ሰራ እወዳልሁ። የሰራ አገር ነው። እየሰራሁ እኖራልሁ። ሌላ ድራቅ አያስፈልግም። እንተም ሰራህን ውደድ። ከሰራህ ከፈጣሪም ከራስህም ከሰውም ጋር ሳትጣላ ትኖራለህ። አለኝ ይኼ ወዳጄ። ጥሩ ጊዜ ነበር ብቻ.....

የሀይወት አጣ ፋንታ ሆኖ እንፋረዳለን እንጅ
ከሚች ይልቅ እኩ ገዳይ ምን ጊዜም ንፁህ ነው።

ብዙ ጊዜ በቀል ይወገዛል። እውነታ ይሸፈናል። ያልተነካ ግልግል ያውቃል አይደል ነገሩ። በቀል እንዳይደርስበት የፈለገ እማ በራሱ እንዳይረግ የማይፈልገውን በሰው ላይ አለማድረግ ነው። ብዙውን ጊዜ በቀልን የሚያወግዙ ሰዎች ከሰው የሚደርሱ ናቸው። ሥራቸውን ስለሚያውቁ በሰፊሯት መሰፈርን ሲያስቡ ያስፈራቸዋል። ያላማቅቃቸዋል። የራሳቸውን ኑሮ የሚኖሩ የበቀልን መልክና ቁመና አያውቁትም። የሃብታሞችን ባላውቅ ድሆችህ የበላቸውን ቅማል አልመዝምዘው ሲገሉ ቀሀንን ጨፍልቀው ደሙን ሲያሸቱ እንዴት ነው ሚደሰቱት። ስለተበቀሉ አይደል። በውስጣቸው የታባህንስ ብለው በተባይ የሚፎክሩት። ታዲያ ሰው በሰፈረው ደህፈር ዘንድ ስራውን ከራሱ ላይ ቢያውሉለት ምን ላይ ነው ሀጢያቱ? ለምንድነው እውነት ምትቀበረው? በሰው ቁስል ጋሬጣ ያልርህራሄ ላስገባ ሰው በርሱ ቁስል ያንኑ ጋሬጣ ቢያስገቡበት ምን ላይ ነው ስህተቱ? ለምን እጁን ስነዘረ?

ሌዘር ጃኬቱን የበጫጨቀቸውን ላይጥ ይዞ ዘይት አንተከትኮ ጠብሶ የገደላትን ዳደኞቹን ተጣልቼዋለሁ። እንሰሳ ነች። ጃኬቱን ሳይሆን ቆዳነቱን ነው የምታውቅ። ለምን ብዬ የሰራው ስራ ዘግንኖኝ ተለያይተናል። ነገር ግን እለምሮ ያለው ሆን ብሎ በሰው ላይ ግፍ ቢሰራ መልሱ ምንድን ነው የሚሆነው? የእጅህን ይስጥህ? እሱ ይበቀልህ? ማን የዘራውን ማን ያጭዳል። ሰው የዘራውን ያጭድ ዘንድ ግድ ይላል።

ይኸን ያልኩበት ምክንያት ብዙውን ጊዜ ብዙዎችን በማናውቀው ነገር ጥፋትን እንድ ወገን ላይ ስለምንደመድም ነው

ጊዜው ሲደርስ

በደርጉ መንግሥት ውድቀት ዋዜማ ላይ እንድ መንፈሳዊ አባት ተነስተው እኔ እየጨነቀኝ መጥቷል። እየጠበበኝ ነው ብለው ተናግረው ነበር። እዎ መጭው ዘመን የፍዳ ዘመን እየሆነ ነው። ኑሮ እያደር ከፍ ቢል እንጅ ዝቅ አይልም። ዓለማችን ጠባለች። አንሳለች።

በአንድ ወቅት እንድ ጋዜጠኛ አልበርት አንስታይንን ስለ 3ኛው የዓለም ጦርነት ምን ሊመስል እንደሚችል ጠይቀት ነበር። አንስታይንም የመለሰው መልስ ስለ 3ኛው የዓለም ጦርነት መገመት አልችልም። 4ኛው የዓለም ጦርነት ግን በድንጋይና በዱላ እንደሚሆን በእርግጠኝነት መናገር አቸላለሁ ነበር ያለው። የሰው እስተላሳብ እንደሆነ አያነስ እየወረደ እየጠበበ መጥቷል። ፈጣሪ በጥበቡ መፍትሄ ካላመጣ በቀር ነገር ግን ቃሉ ይፈፀም ዘንድ ትንቢቱ የሚፈፀም ከሆነ አልቂቱ ሩቅ አይደለም። የዚህ ዘመን ትውልዶች በመሆናችን በእጅጉ አዝናለሁ።

የፍቅር ቦታ

የገጠር ጎረቤት ፍቅር የዘረው ሰሞን ፋጩት ያበዛል። ገበዝ ሰሞኑን እኔኑ ሊሸነፍጠኝ ፈልጓል መሰለኝ አፏጭ አፏጭ እያለኝ ነው። እንዲያው ግን ፍቅር የጀመረ ሰሞን ውጭ የሌለበት እዩኝ እዩኝ ያልደራበት ፍቅረኞች ብቻ የሚያሳልፉበት ቦታ የት ነው። ይሄ ቅራቅንጂም ሙሺ ቤት ፈረንጅ ሲያደርግ አይቼ እኔም ተቃቅሬ ሰገባ ሙሺው ፍቅር አፋርሴ ጭብጥ ይዞ ብቅ ይልና ያልታየኝን አሳይቶኝ በማፍቀር ፋንታ እንደጠራጠር አድርጎኝ ገፀባህሪያት ደም እምባ አስለቅሰኝ ጨዋታ ፍርስርስ ያደረ እንጀራ ቁርስርስ ነገም ያንተ ነገር መጨርሻው ይሄው ነው። ብሎ በ the end ይዘጋዋል። ሁለተኛ አዲስ ፍቅረኛ ይገፍ ሙሺ ቤት አልሄድም።

እንዲህ ወደ ማታ መሸታ ቤት መሄድም ሰካራምና ዘመናዊ የልቡን ይናገራል ነውና ወይ እኔ ወይ አሷ ያልሆነ ነገር ዘባርቀን ይችን የዘንድሮ ሽክላ ፍቅር ሲብረናት ልንለያይ ነው። ቤት ውስጥም ይሰለቻል። የት ነው የልብ የልብ መጫወቻው ቦታ። አይ እምየ አግሬ ችም ችም ብሎ በነፋስ እየተውረገገገ እስከሰታ ከሚወርደው የዛፍ ደን ውስጥ ቁጭ ተብሎ ማዶ ግርማ ሞገስ የተላበሰው ፀሀይን አትጠልቁም ብሎ ጠፍኵን የሚያገፈፈግጣትን ሰንሰለታማ ተራራ እያዩ ውብ ክላሲካል የሆነው የአንሰሶች ጩኸት አየተሰማ ከታች ለተቀመጡት ጥንድዮች ሞራል እንደሚሰጥ ሁሉ ፏፏ እያለ የሚያንጨበጭበው የፏፏቱ ድምጽ እየተሰማ በሙሉ ልብ ሙሉ ሃሳብና ሙሉ ስብዕና እየተወራ በለመለመው ሳር ላይ እየተንከባለሉ የተጫወቱት ፍቅር ትዝታን ሰንቆ ገፁህ ተፈጥሮ ቋሚና ዘላቂ ፍቅር አዋቅሮ ያልፋል። ይሄ ሲቀር ሁሉም ነገር አብሮ ቀረ። የውሸት ነገር ሲመጣ ፍቅር ውሸት ሆነ። ለአንድ ሰአት በሚታይ ሙሺ ቤት ውስጥ የተጀመረ ፍቅር በአንድ ወር አድሜው ያጥራል። ሰከረው የተገናኙ ሲሰክሩ ይለያያሉ። የዘመኑ ፍቅር.....

በትዳር መጓጎጥ

አሸፋፋፋፋ..... አሸፋፋፋፋ

አማትህ ይረሩ እንደጎመንዘሩ.....

ወንዱ ልጅ በሀፃንነት አንቀልባ ላይ ታዝሎ አሸፋፋፋፋ ይዜምለት ነበር። አማትህ ይረሩ ለምን አል ነበር? ወልደው አሳድገው በሰጡ ለምን ይረሩ? ላልጠፋ ዜማ ምንው ከፋ ሆነ ሰው እያልኩ ለራሴ ራሴን አጠይቅ ነበር። አሁን አየኋታ አዳሜ ስትቀምስ። እኔ እንኳ አልቀመስኩም። መስማያ እያሳጣህ አይደል ነገሩ? በተለይ በሰደት ላይ አማት የፀሃይ ሙብረቅ ነው። ብዙ ጓደኞቼ ተማረዋል። ትዳራአቸው የፈረሰባቸውም ቤት ይቁጠረው። አማት በአሜሪካ አበስኩ ገበስኩ።

እኔ ምላው እነዚህ አዲስ አበባ ያሉ ኢንባሊዎች ሰርተው ሚበሉትን ገበዝና ቆንጆ እየከለከሉ ከትዳር ለሚለያዩ አርጊቶች ሺዛ ሚሰጡ ለምን ይሆን? ከመጡ በኋላ ግሪን ካርድ በልመና ያስታቅፏቸዋል። ከዛ በኋላ እቶ ባል ከባልነት ወደ ባርነት ይቀየራል። ይደለትበታል። ይወሰንበታል። የቅጣት ብይን ይተላለፍበታል። ከአገር ቤት እስከ የሰደቱ አገር ያለ ሀብት ንብረቱ ተጠሪነቱ ለአማት ቤተሰብ ይሆናል። የመጀመሪያው አንቀጽ እምሽቶ መግባት፤ ጓደኛ ጋር መወያየት 0.50 ሳንቲም አውጥቶ ሻይ መጠጣትም ሆነ መጋበዝ በስቅላት እንደሚያስቀጣ ይነገረዋል።

አቤት አማት..... አማትህ.... ይረሩ

እንደጎመንዘሩ..... አሜን

ያማት አይን ግልምጫ አይጣልባቸው። ካስፈለገም ጀርባዬን ዳበስኝ ይህ ባለፈ ሊሉ ይችላሉ። በዚህ ምድር ብቸኛዋ ቆንጆ ቤት የላቸው ልጅ ብቻ ነች። ተጠቀምክ፤ አደነቆርካት፤ አከሳሃት፤ ተጫወትከባት የተለመዱ የአማቶች ንቁሪያ ነው። ካስፈለገ የረገማል። ካስፈለገም ታንቄ ሞታለሁ ይላሉ። አሜቱ አማት ብቻ የትዳር ውጋት ናቸው። እንደጎመን ዘሩ ይረሩና የሰው ባል ሳያሳርሩ.....

መናፍሰት

ይሄን Youtube ስከፍተው አሁን አሁን የማላየው ጉድ የለም። ዝም ብሎ ከገረመኝ አንዱ ሰይጣን አባራሪዎች እና ሰይጣን ተሸካሚዎች ቁጥራቸው በየቀኑ መበራከቱን ሳስተውል ከእኔ ላይም ባልቀንዳሙ ቸቸ እያለብኝ እንደሆነ ፍርሃት በጀርባዬ ገብቶ አትት እያለኝኝ ነው። ጥበበ ወርቅዬ እንኳ ይበለኝ የእጄን ነው ያገኝሁት ሲለን ከርሞ ዛሬ ላይ ግንባር እየደበደበ አጋንንት ሲያጥረገርግ አየሁት። ልጅ እያለሁ የእናትህ አውሊያ /ቆሌ/ ተጣልቶሃል ተብሎ እናቴ ያልውሰደችኝ ቦታ አልነበረም። እስኪ አሁን ከልጅ ጋር ምን አጣላው። ቢጣላ ቢጣላ አሁን ላይ ቢጣላኝ ምን ነበረበት። ሆኖም ግን ተጣልቶሃል ተባልኩ እንጅ ሲገጥመኝ አይቸው እላውቅም። የሰው ሁሉ አገር ሰይጣን ቴክኖሎጂ ላይ ይሰፍራል። የእኛው ደግሞ ሀፃን ልጅ አደካማ ላይ ደካማም ስለሆነ ማንም አየመነጠቀ ያስወጣዋል። ምንድነው ግን ኢትዮጵያ ላይ አየተደረገ ያለው? ሌላ አገር ላይ እንዲህ አይነት ጉድ የለም። አባራሪም ተባራሪም ምንስ አይቶበን ነው የደከመን የሚያለፋ ። የማየው ሁሉ እውነት ከሆነ በእውነቱ ይገርማል። በእርግጥ እኔ በእንደዚህ አይነቱ እምነት ውስጥ አይደለሁም። ከሆነ ግን አባራሪዎችን አደንቃቸዋለሁ። ወይ ዓኛው ሸ.....

ድሮ ቀረ

በደት ላይ ሆኜ አንዳንድ ነገሮች በትውሳታ ትዝ ይሉኛል። አሁን ወራቱ ፀደይ ነው። የበልግ ጊዜ ይሄኔ ነበር ምጫምጫ ለቀማ ወደ ጋራውና ሸንተረር የምንወጣው ጥርቅምቅም ብለን እጋምና ዋንዛ ለቀማ። አይ ልጅነት ደስ ይል ነበር። ጨዋታው ስለባንቲው ዲሞሩ፤ ስኞ ማከሰኛው፤ ኸረ አምሳሌው ፤ ዜላሎ ዝ ዋይ እሸከም እሸከም ፤ ገመድ ዝላዩ፤ ብዩ ምን ያልነበረ ጨዋታ አለ።

ልጅነት ድሮ ቀረ፡- ትልቁ ቁንጮ ቆርሮ ንፍጥ አፍንጫው ላይ ማያዝረከርከ ልጅነት ምን ልጅነት ነው። ፍቅር ነበር ወንዞች ታጥበው ባህር ሰርተው ልንሞኝባቸው ልንጨባረቅባቸው መዘጋጀው ጊዜ አሁን ነበር ያሁኑ ጊዜ ልጅ ምን ጨዋታ ይጫወታል? ቁጭ ብሎ ነው አሉ ወሬ የሚጠርቅ ሳይሆነው ሌላ ጉድ የሚያስብ ያሁን ጊዜ ልጅ እና ድመት ሶፋ ላይ ከሰፈሩ መቼ ደጃ ያምራቸውና።

ቤት አሰራር ድሮ ቀረ፡- ስሜንቶ ሳይነካቸው ማሃንዲስ ሳይቆምባቸው እነዛ በጥሬ ድንጋይ የተሰሩት ወገቤን ሳይሉ የልጅ ልጅ የኖርባቸዋል። ስንት ወግ ማረግ አሳልፈዋል። ዛሬ ከእነሱ ጎን አምሮ ተቀብቶ እና ተሸቀርቅሮ የሚቆመው ፎቅ እናገታ ደካሞች ብሎ ስቆ ሳይጨርስ ተሰነጣጥቆ የዘመማል። የብርቅርቅ ነገር እድሜ የለው አይደል እንደዘመኑ ጋብቻ ዛሬ በሊመዚን ተድረው በሳምንቱ እንዳሚፋቱት የድሮዎቹ በፈረስ ተድረው ፍቅራቸው ዘለአለማዊ ነበር። በሠርጋቸው ዋዜማ የወጌ የወጌን በዳኪ ፍትፍትቴን ተብሎ የእኩሌ ልጅ ተበላ እናት አባት ታኮራ ነበር። ዛሬ የማናት ልጅ ሳይሆን የማን girl friend ነበረች ነው የሚባለው። የወጌን የሚለው ዘፈን አገር ለቆ ወጥቶአል። የሠርግ ቀናቸው እሱ ሌላ ያያል። አሷም ሌላ ታያለች። ልጅስ ሲረገዝ አባቱ በውል ይታወቅ ብላችሁ ነው።

ሙጃ ትውልድ.....

በነዲት የሚነዳ ምክንያቱን ሳይረዳ ሲለቀስ የሚያለቅስ ከሞቀው የሚዘፍን መውደዱ ጭፍናዊ ሌሊት ያየውን ህልም ጥዋት ማያስታውስ ራሱን የማይገስጽ ሥልጣኔንና ሁዋላ ቀርነት ለይቶ የማያውቅ ተዝካር በልቶ እመት ደግሙ የሚል ውል የጠፋበት ትውልድ፤ ሙጃ ዝም ብሎ ሙጃ ራስ ውዳድ በግምት የሚኖር እንደገና አንድ ላይ ተያይዞ የሚነገድ ጉድ ሲጮሁ ያንኑ ደግሞ የሚጮህ ገደል ማሚቶ የሰው አድናቂና ተመልካች የሚጠቅመውን እና የሚጎዳውን ለይቶ የማያውቅ ገል ኮሽ ባለ ቁጥር የሚደነበር ደንባራ ባልሰራው ሰራ የሚኮራ ሳይኖረው የሰው ብር የሚቆጥር ያልጠየቁትን የሚጃፍት ጃፋታም ትውልድ..... ምን ይባላል?

እውዛወዛለሁ እንደገደል ዛፍ

ያለቀኔም ማልሞት ከቀኔም አላልፍ። አባ ጉራንዴ አረቄ ይወድ ነበር። ጠጥቶ ሞቅ ሲለው ነበር ይችን ነጠላ ዜማ የሚለቅልን። ሰከራም ጥሩ ነው፤ የዋህ ነው፤ ወይ ይጮሀል፤ ወይ ያለቅሳል፤ ወይ ይዘፍናል አቅም የለውም። ከገፉት ይወድቃል። ከመቀት ይደማል። መምታት አይችልም። እንኳን መምታት መናገር የሚፈልገውን እንኳ በቅጡ መናገር አይችልም። ወይ..... ሰከራም እና ዘመናይ የልቡን ይናገራል። ሰውም መጥቶ ያዳምጠዋል። እኔም ዛሬ ሰከራአለሁ የልቤን ልናገር ነው።

እየ እንዲያው ስብሰባ ሲኖር ሰውን አያስከሩ መሰብሰብ ነበር። አዳሜ የለብ የልቤን እንድትናገር። እኔ ምላው ጅልና ሰከራም እንድ አይነት ነው። ወይስ ይለያያል? ሞኝ ማለት ሲወለድ ጀምሮ በተፈጥሮ የሰከረ እንደሰከረ ኑሮ እንደሰከረ የሚሞት ለምንም ነገር ደንታ የሌለው ... ታዲያ እንደዛ ከሆነ እኔ ሞኝ ነኝ ። ስለዚህ መስከር ማቆም አለብኝ። በልጅነቴ ከቤት ሚወራውን ከውጭ አታውራ አባል ነበር። እኔ ግን አዘራው ነበር። እናቴ ግምትን ሞኝ ወለድኩት ትለኝ ነበር። አሁን አሁን ትዝ ሲለኝ እናቴ ታባዝነኛለች። እኔን ሞኝ ልጅ በመውለዱ ። አሁን ጓደኛ የለኝም። የሚነግሩኝን ለሌላ ሰው ስለመናገር ሞኝ ነው ስለሚሉኝ አይቀርቡኝም። የሚተናኮለኝ የለም። ሞኝን ማን ይነካዋል።

አሁን ሰከራአለሁ። ላወራው የነበረውን ወሬ ጠፋብኝ። እንዲያው የሚጋብዝኝ እማ ባገኝ ብዙ አሰከር ነበር። የሰው ገንዘብ ነዋ። ያልደከሙበት።

ይሄ ስደተኛ ሃበሻ ባር ውስጥ ሲጠጣ ባለፈ ወንበር ላይ ተከፍሶ እሜጭር ጉርድ ለብለው ከሚያስተናግዱ ሴቶች ላይ አይኑን ማጉረዝረዝ ይወዳል። ደጀ ስላም እንዳለ ሁሉ ወሬው ሁሉ ልመና ነው። ብሶት ነው ዋይታ ነው። ላይ ወንዱ ተቀጣ፤ በሰው እገር ላይ.....

የራብኝን እኔ መቸ እውቀው ጌቶቸ
ቢብሰኝ ሄጃለሁ ገመዴን ፈትቸ።

የእኛ ጥቁር ውሻ ነበር እንደዚህ ተናግሮ የጠፋው። አላገኘነውም። ፈለግነው አስፈልግነው መድረሻውን ማግኘት አልቻልንም። ቤተሰቡ አሰከ ከብቶቻችን እንወደው ነበር። ከብቶች የልሱታል። እኛ እንዳብሰዋለን። ሲያደንቁት ሲቆጡት ሲወዱት ሲጠሉት ያውቃል። እንደውሻ ሳይሆን እንደሀግን ልጅ ነበር የምናየው። በመጥፋቱ ቤተሰቡ አልቅሷል።

የጠፋበት ሚስጢር ፡- ሁሌም ይታሰራል። ጀፋር እንዲሆን በሌላ መልኩ ደግሞ ዙረት ሄዶ በሽታ እንዳያመጣ በሚል አሳቢ ። ታዲያ ከአለታት አንድ ቀን አባቴ ስጋ አመጣና እንደወትሮው ሁሉ ሰንሰለቱን ፈትቶ ይዝናና በማለት ሥጋውን ሰጠው። የእኛው ጥቁር ውሻ የራብው ሌላ ነው። በፍቅረኛ አጦት ልቡ እየተናጠ አንባ በእይት እየሞላ ሣግ እየተናነቀው ኖሯል። አባቴ ምነው ይሄ ውሻ ሥጋ አልበላም ብሎ ተጨነቀ። ውሃ አቀረበለት። በፍፁም ሊበላ ሊጠግ አልቻልም። አባቴ ለደቂቃዎች እየው። ለካስ ስንብት ኖሯል። የፈለገው ስጋ ይህ አልነበረም። በአጥፋ ሾልኮ ሮጠ። አባቴ በሰሙ ጠራው። ለአፍታ ዞሮ እላየም። እንደበረረ እንደወጣ ቀረ። እንወደው ነበር። አልዳርነው አልኳልነው ። የዛች የሴቷ ውሻ ጠረን ጠራው። እንዳንኛት ምን ብሏት ይሆን። እኛን እንዴት አረግመውን ይሆን። የእሷስ አቀባበል ተርቦ ተጠምቶ የመጣን ያ እንደ አሳተ ጎመራ ይፈላ የነበረው ልቡ ያ የናረው መውተፊያው ሲያንኛት እንዴት ሆኖ ይሆን። በላይዋ ላይ ወጥቶ ፉር ፉር ካለ በኋላ ያቅቢጠበጠው ሃጢአቱ ተመንጥቆ ሲወጣለት እንደታረደ በሬ ጓጉሮ ሲወርድ የእሷስ መልስ እንዴት ይሆን? ነው ወይስ የፈለገውን ሳያገኝ ለቆመለት አላማ መስዋእትነት ከፍሎ ውሃ ወሰዱት ቀርቶ ይሆን?

ፍቅር እውር ነው?

ለእኔ ግን ፍቅር እውር ሳይሆን ጠንጋራ ሽውራራ ከውካዋ ውቃቤ በሰ ነው። ከብር ይነሳል። ከሰው ቤታች ያደርጋል። አገር ጉድ ያሰኛል። እመድ ያሰባል። ኮሳ ያስቆረጥማል። ያልሆኑትን ያደርጋል። ታዲያ የምን እውር ያያል እንጅ አላምር አጠናግሮ ያያል። እይገቡ ጉድጓድ ያስገባል።

በተለይ በአሁኑ ጊዜ ጠንጋሬ በነፃ ገበያው አለም ገብቶ እየነገደ ነው። ስንቱን አከሰረው እኮ እግበሰበሰው በኮንትሮባንድ ቱባ ሃብታም ሆነ እኮ ነብራሬ

በአሁኑ ጊዜ ፍቅር ብሎ የሚሟዘዝ በአጁ ያለችውን ያጣል። ገንዘብ ሆነ ጨዋታው። ከሌላህ የለሽም። ሆነ ዘፈኑ። ሁሉም ነጥቆ ሯጭ ቀማኛ መነገጃ አድርጎታል። ፍቅረኛ እገኝሁ ብሎ ከፍቅረኛ ጋር መዋል በሬ ካራጁ ጋር ነው። የእርድን ቀን መጠበቅ እና መሰዋት ነው። ከዛ በሁሉም ማን ዞሮ ሊያይ። ማነህ ባለ ሣምንት ቸር ያድርሰህ ነው። ውጥመድ ውስጥ ገብቶ አንገት አሰይዞ መንደፋደፍ ነው። ስንቱ ቀምሷል ። ቤት ይቆጠረው።

9ኛ ክፍል

9ኛ ክፍል የጉርምስና መጀመሪያ በግር እንደሚጠበሰ በቆሎ የሚፈካበት ፤ የብብት ጠረን የሚያውቅበት ፤ አይኑ ወዲህና ወዲያ ሚማትርበት ፤ አታይ አታይ ሽሙጉሙን ሽሙጉሙን የሚበዛበት ጊዜ እንደ ሰዓት ወደሁዋላ የሚጠመዘዝ ቢሆን እንደገና መመለስ ቢቻል ሰንት ያመለጠ ነገር አለ መሰላችሁ። ከአኛ ክፍል 6 ቆንጆ ሴቶች ነበሩ። ወንዶችስ አንዳትሉ ከወንድ ቆንጆ እኔ ብቻ ነበርኩ። ሃሃሃ አውጎቱን ነው።

አንዴ ዓደኛዬ 6ቱንም ወዶ ይሆን የነበረውን አሁን ላይ ሳስታውሰው ፍቅር ፤ ነው። ፍቅር ፤ ጊዜ ብቻ ነው የሚባለውን የውሸታሞች ተረት ተረት ውሸት እንደሆነ ያውኩበት ጊዜ ነበር። 6ቱን እኔም አወዳቸው ነበር። ሌሎችም እንደዛው ፍቅር እንድ ጊዜ ነው ፍቅር ከእንድ ሰው ነው ያለው ማን ነው? ቆንጆ ቆንጆውን ማፍቀር ነው አንጅ።

9ኛ ክፍል ቤት መግባት ያጥወለውላል። ውሎ አዳር አዛው ክፍል ውስጥ ቢሆን እንዴት ባማረ።

ግን እንድ ተንኮሉ ገንዘብ የለም። ብር የት ይምጣ። ብር ከሌለ ደግሞ የልብን መናገር ዳንት ነው። አላሙዲን አባቴ በሆነ የሚል ምኞት ያስመኘኛል። አላሙዲንስ 9ኛ ክፍል እያለ ምን እንዳጋጠመው ማን ያውቃል? ያኔ እሱም ፋጉሎ ደሃ ይሆን ይሆናል።

ምላሽ ይሞረዳል። ቀልድና ጀከ ቆንጆቻቸን አስቆ አላስቆ በባዶ ኪስ ቆንጆ ሴትን እጅ ለማስገባት ውሸትና ጉራ የሚያብዛበት የቀማታ ጊዜ 9ኛ ክፍል የታሉ አሁን ከእኔ ጋር የተማሩት ... 6ቱን አፋልጉኝ።

ቃሪያ የመቆርጠም ትጠናውቶች ሱሱ
ለአጅ አመል ዳረገኝ ሌባ ለረገኝ ጦሱ።

ለባ ቁምልኝ አባ ቁሜ ጎበዝ እና ታታሪ ሰራተኛ ነበሩ። ከጧት እስከማታ ሰራ ላይ ናቸው። የሚሰሩት ለያጠም። አንድ አሁድ ቀን ብቻ በጣም ነጭ ጋቢ ለብሰው ይውላሉ። ሥራ እከባሪ ሰው እከባሪ አባ ቁሜ ሲያገኙ ልጄ እንዴት እይርክ እንዴት ዋልክ ይሉኝ ነበር። ንግግራቸው የዋህነት እና ቀንነት የተላበሰ ነው። ሳይመከሩኝ አይሄዱም። የተሸከሙት ነገር ካለም አግዛቸው ነበር። ይመርቁኛል። ለሻሂ ብር ቢሰጡኝ ደስ ባላቸው። ግን የላቸውም። ይቅርታ ከፊታቸው ይነበባል። አጀን ይዘው ብዙ ይመከሩኛል። ልጄ አንተ አግዚያብሄር የባረከህ ነህ። ይኸውልህ የዚህ ሰፈር ልጆች ቃሪያዬን ጨረሱት። እኔ ጎብጫ ኮትኩቼ እና ውሃ አጠጥቼ መና አስቀሩኝ። ባለፈዎች ናቸው ይሉኛል። ልቤ ከፋኛ ያዝናል። እዛው ጎሳህን አውጣ የሚለኝ ሳግ የተናከቸኛል። ያሳዝኩኛል። ቃሪያቸውን ምቅርጥባቸው እኔው ራሴ ነኝ። ለከፋት አልነበረም። ቃሪያቸው ከእንጀራ ጋር ሲቆረተም የጣፍጣል። ብዙ ቃሪያ ቀምሻለሁ። እንደአላቸው የሚጣፍጥ ቃሪያ አጋጥሞኝ እያውቅም። ሁለተኛ አልነካባቸውም ብዬ ግን እያሰችለኝም። አሰርቃቸዋለሁ። እኔ መሆኔን ቢያውቁ እና ቢያዝኑበኝ ዛሬ አልኖርም ነበር። አባ ቁሜ ደግ ሰው ናቸው። እውዳቸዋለሁ። አዝንላቸዋለሁ። ግን ቃሪያቸውን አሰርቃቸዋለሁ። ይቅር ይበሉኝ አጥፍቻለሁ። ከባለፈዎቹም አንዱ ነኝ። በእኩል ባገኛቸውና ከእግራቸው ላይ ወድቄ ሃጢያቴን ብናዝዝ እንዴት ደስ ባለኝ።

የሚቻል ቢሆን

ሚቻል ቢሆን አለቀፍ ሆኜ መብረር፤ እሳ ሆኜ መዋገት፤ አንበሳ ሆኜ ማግሳት፤ ሺረ በፍፁም ሚቻል ቢሆን አይቶ መመለስ ከነ ሞናሊዛ፤ ከእነ ኪሎ ፓትራ፤ ከእነ ሜርን፤ ከእነ ሰሜራ፤ ከእነቆንጅት፤ በላይ ቆንጆ ሴት ሆኜ በአይኖቶ ሽዎችን የለዳም ዘሮችን አይናለቸውን አዙሬ ውብ ዓሌን አውረግርጊባቸው ልብ ስቅ በሚያደርገው ሳቄ ከት ብዬ ልባቸውን ብርክ አሰይገሮ በአለንጋው ጣቴ ነካከጅ ዘማ ፀጉሬን አርገፍግሬ ነፈዙን የእኔ ብጤ ወንዶችን ምራቅ ማስዋጥ ልብቸውን ማጥፋት ሚቻል ቢሆን ሆኖ መመለስ አንደሀልም አንዴ ብቻ ባይኖቸው ልው ብዬ ዘላለማዊና ምናባዊ ገፅታዋን በህሊናቸው አስቀምጦ መሄድ አንዴት ደስ ይላል። ሰፍሳፎችን ማንሰፍሰፍ እውነቱን ነው ቆንጆ ሳይ አንዴት ሰፍ አንደምል እኮ አንኳን በአይታ ሲወራላቸው የዚችን ዓለም አፁብ ድንቅ ተፈጥሮ ተመስጦ አስተውላለሁ። ሚቻል ቢሆን የቆንጆዎች ሁሉ ቆንጆ ሴት ሆኖ መመለስ ብዙሀንን በምኞት ፈረሰ ማስጋለብ ከዛ ተመልሼ ወደፋንጋው ወንድንቴ መመለስ እና ስለነበርኩት ሲወራ መስማት.....

ምን ልሁንልሽ

.....ምን ልሁንልሽ.... ከማንም በላይ ከራሴ አብልጦ እኮ ነው የምወድሽ.... ያላንቺ መኖር አንደማልቸል ታውቂያለሽ። አንቺ ከሌለሽ የእኔ ሀይወት ልትኖር አትችልም። የእኔ ፍቅር አባከሽን ቅረቢኝ አፍቅሪኝ አንቀባሪኝ ። እኔም አከብርሻለሁ አንቀባርሻለሁ ። አንቺን ፍለጋ ያንቺ ፍቅር ስንቱን አገር አዙርኛል። ደከምኩልሽ ፣ ማሰልኩልሽ የኔ ቆንጆ በዓለም ላይ ከአንቺ የሚበልጥ ቆንጆ ማን አለ? ማንም ቆንጆ ነን የሚሉትን እኮ በ20 አጥፍ ነው ምትባንሻቸው። የእኔ ንግሥት አንቺ ብቻ ውብ ግን ጥላ ሆንሽብኝ። በእጄ ሰይዝሽ ትመለጩለጭና በረሽ ትርጭለሽ። ምናባቴ ሳድርግሽ። የእኔ ውብ ማማሬ ፣ ማጌጤ ፣ መብላቴ፤ መልበስ መርገጤ ባንቺው እኮ ነው ። እባክሽ በቁንጂናሽ አምላክ ፣ በውበትሽ ሞት ይገፍሻለሁ ከሰው ሁሉ አብልጠሽ አፍቅሪኝ፤ ቅረቢኝ፤ ውድድድድድድ አድርጊኝ። እኔ እኮ በጣም ነው የምወድሽ < ዶላርየ > የእኔ ማር ጥፍጥ ነሽ።

ፈቱን መድሃኒት ነው ማልቀስ ተንሰቅሶቆ

ሆዱ ለቆሰለ እንጀቱ ተጣብቆ ።

... ለሆድ ደዌ ከፋ ሀመም ፍቱን መድሃኒቱ ማልቀስ ነው። ስቅ ስቅ ብሎ ማልቀስ እንደገና እየቆየ በሳግ አያባበሉ እስኪወጣ ማልቀስ ።

ከልጅነት የሚናፍቅ ትልቁ ነፃነት ጮኸ ብሎ ማልቀስ ነው። በነፃነት ያለምንም ይሉንታ መንፈቅፈቅ ማመብየ ምንድን ነው የፈለከው? ምንም ማልቀስ ብቻ ሆድ ውስጥ ያለ ጉድ ፕሮግራም ብሎ ይወጣል።

የልጅነት ትልቅ ጥቅም ይሄው ነው። ያለ አሽሚጣጭ ተንቧ ብሎ ብሶትን በእልቅሶ መገላገል። የሆድ ማሳጅ ነው። ትልቅ ከሆንኩ እያማረኝ ማግኘት የተሳነኝ ነገር ቢኖር ማልቀስ ነው። እንዴት እድርጌ ሰው ይታዘበኛላ። ማን ያስለቅሳል? ሰው እንደሆነ ከማያገባው ገብቶ የሰው ነገር ነው ሚያቦካው። የራሱ ስንት የሚያስለቅሰው ነገር አያለ ፤ ሰው ባለቀሰው ይጠቋቆማል። አርቲስት አበበ ተካን እወደዋለሁ። ምክንያቱም አይኑን እየጨፈኝ ምን የሉኝን አሸቀንጥሮ እንባለሁ እያለ እስኪበቃው በየመድረኩ አላገነኘል። እስኪወጣለት ኮምከሞታል። እኔ ባለቅሰ አበደ ነው የምባለው። ባብድማ ማልቀስ ሳይሆን የአውነት ያለህ እያልኩ ነበር ስፍራዬ የምውላው። ችግሩ የእኛ አገር አብደት የሚገኘው ከደብተራ ውለሽ እንጅ በራሱ የሚያብድ የለም። ውሎሽና አብደት ደግሞ አይገናኙም። አያቺሁ ግን የእኛ አገር ሰውን አሳብደን በእርቃት የምንሰቅ በአብደቱ የምንደሰት ጉዶች አኩ ነን። ከማውቃቸው አብዶች በጠቅላላው ማለት ይቻላል ሰው ውሎባቸው አበዱ ሲባል ነው የሰማሁት። ታዲያ ይሄን ጉድ ለቅሶ ብቻ ይገልፀዋል? አንድ ትንፋሽ ለቅሶ ከአንድ መንታ አንባ ጋር የደም ጠብታ ነው።

ፍቅር

ፍቅር ፍቅር ፍቅር ... ብዙ ብዙ ተብላላታል። ፍቅር ማን ነው? ፍቅር ምንድን ነው?

ፍቅር ማለት በስምምነት አብሮ መኖር ሲሆን ለመስማማት መከባበር፤ ፍትሃዊነት፤ ሃቀኝነት፤ መተሳሰብ፤ ግልፅኝነት፤ ተጠያቂነት፤ ይቅር ባይነት፤ ታማኝነት፤ እማኝነት፤ ብሎም ስህተትን ማመንን ሁሉ ያጠቃልላል። እንግዲህ የፍቅር ሲጋና ደሞቹ እነዚህ ከሆኑ ካንሰርዝና ቅስፈጥቹ ደግሞ የላይኞቹ ተቃራኒዎች እነ አለመከባበር፤ ግለኝነት፤ ራስ ወዳድነት፤ ራስ ወዳድ ማለት የራሱን ነገር አጥብቆ የሚወድ ሳይሆን ለራሱ ሲል የሌሎቹን ድርሻ የሚሟጥጥ ማለት ነው። ፀንፈኛ፤ ቁመኛ፤ በቀለኛ፤ ውሽታም፤ ከሃዲ፤ ትምክህተኛ ... እነዚህ የፍቅር ፀሮች ሲሆኑ በማህበራዊ የእናድር ዘይቤ እንዱ ፍፁማዊ ሆኖ ይገኛል። ማለት ሊታሰብ የማይችል ነባራዊ ገፅታ ነው። ታዲያ ማህበረሰብ ውስጥ ለመኖር በሚደረገው ውጣ ውረድ ውስጥ እነዚህ ገፅ ባህሪያት መድረኩ ላይ ይተወናሉ። ይህም በዓለማችን ላይ የይምሰል እንጅ እውነተኛ ፍቅር ሊኖር እንደማይችል እንረዳለን። በአለማችን ላይ እውነተኛ ፍቅር ማለትም ከላይ የተዘረዘሩት ጥሩ ነገሮች ቢኖሩ ኖሮ ሀብታምና ደህ ፤ የበላይና የበታች ፤ ጦርነት ፤ ሰደት ፤ ፍርሃት፤ ጥላቻ፤ ልዩነት አይኖርም ነበር። ፍቅር ፍፁም ጥልቅ እውነት ነው። ፍፁም እውነት ደግሞ ፈጣሪ ብቻ ነው። ስለዚህ እውነተኛ ፍቅር እንደየ ብቻ ነው። በተረፈ በሰው ልጆች ፍቅር የሚባል ነገር ልብ ወለድ እንጅ ፈፅሞ የለም።

እኛ በተለምዶ ወይም በእኛ ጭላንጭላዊ አይታ ፍቅር እያልን የምንጠራው በጋራ ጥቅም የተሳሰረ (mutual parasaytism) እንዱ ባንዱ ጥገኛ ሆኖ የሚኖር እንጅ ፍቅር አይደለም።

ወቅታዊ የትዳር ነገር በከፊል

ባለሀብት አካባቢ ጥንዶች ይጋባሉም፤ ይፋታሉም። ባለዛፍኛ የሚጋቡትም የሚፋቱትም መሰረታዊ ምክንያት ኢኮኖሚ ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ኢኮኖሚን ተንተርሶ የሚመጣው ጣምራነት ኢኮኖሚው ሲናጋ ይጋ እመድ መሆኑ ከብዙዎቹ የታየ ተሞክሮ ነው። የእሜሪካ ጋብቻ አይበረከትም። ተለያይተው መሳ ለመሳ እየተያዩ ለየብቻ በተናጠል ያረጃሉ።

የኛ መሽራ አይበልሽ ከፋ

ሁሉም የፋታል በየወረፋ

የኛ መሽራ የቆንጆ ቆንጆ

ንግዛብ ከሌለ ዝጊ አሉን ጎጆ።

እንግዲህ እስካሁን በጣም ጥቂቶች ተቻችለው ልጆች ወልደው ቢጋራ ልጆቻቸውን እያሳደጉ ይገኛሉ። ብዙዎች ግን ወልደውም ተለያይተዋል። የፈቀት በተቻላቸው አቅም እየዞሩ ያልፈቱትን ያፋታሉ። ዛሬ ላይ ወገኔ ያገሬ ሰው ላገባ ነው ስለው እኔን ያየህ ተቀጣ ይለኛል። ጓደኛ ዘመድ ወዳጅም ከማስማማት ይልቅ ማለያየት ፣ ማፋጀት ይቀናቸዋል። ከትዳር የተፈናቀሉ ግለሰቦች ብዙውን ጊዜ ቁጡ ግንፍልተኞች ሱሰኞችና ሴሰኞችም ናቸው። ከጥቂት ትግስተኞች በስተቀር አብሪተኛ ወንዶችና ሴቶች ቁም ቀር እየሆኑ ነው። በእልህ ወይም ጥቅማጥቅም ፍለጋ ወይም ስልጣኔ የመሰላቸው ከወጭ ዜጋ ጋር የተጋበዙ ቢውል ቢያድር እንጅ የመጨረሻው አጣ ፋንታቸው ከፊት ለፊት የከፋ ፍቺ ይጠብቃቸዋል። ቁስሉ ያመረቀዘ ተስፋው የደበዘዘ ነው። ከወጭ ዜጋ ጋር የቆዩት ሞራላቸውን፣ ባህላቸውን፣ እምነታቸውን ተቀምተው ስለሚመጡ ሲመለሱ የሚቀበላቸው አጥተው ሁሉም አይናችሁን ላፈር ስለሚላቸው ቀሪው ትዳራቸው መጠጥና ጭሳ ጭስ ጋር ተቆራኝተው የትኾኑት ህይወትን የመሰርታሉ። የሄው ነው። ሲሮጡ የታጠቁት ሲሮጡ ይፈታል።

ወግን ወግ

ወግ ጠርሮብኝ..... የወሬ ያለህ ስል ከእንድ የሀይማኖት አባት ጋር በድንገት ተገናኘን። እኔም መንፈሳዊ አባት እንደመሆናቸው የወሬና ርዕሰ ክዕምነት ነክ እንዳይወጣ አየተጠነቀኩ ነበር። ብዙ ነገር ያጫወቱኝ ለዛ ያላቸው አባት ነበር። እንደ እኔ ጥሬ የሆነ ተራ ጥሬ ጥያቄ ጠየቅኳቸው። እንዲህም ብዬ

ለምንድነው ሴቶች በክርስትናውም በእስልምናውም በብዙ አምነቶች ተሳትፏቸው ከወንዶች ጋር እኩል እንዲሆን ሀግጋቶች ያልደነገጉት? ... እንዲህም አሉኝ። ሴት ልጅ ሁሉ ነገር አላት ... እሳቱም ውሀውም.. ላቃጥል ካለች ታቃጥላለች ። ላብርድ ካለች ታበርዳለች። ወንድ ልጅ ነው በጅልነቱ ሴትን ልጅ ሲከተል ነው የሚናገረው። የሚሰራው የሚወጣ የሚወርደው ለሴት ልጅ ነው። የተነገረውን ያምናል። የፈጣሪን ቁጣና ቅጣት የፈራል።

የሴት አገሯ ባሏ ሲባል ሰምተህ ታውቃለህ? አየህ ልጄ ለሴት ልጅ አገሯ ብቻ ሳይሆን አንድን ወንድ ከወደደች እምነቷ ... ሀይማኖቷ እግዚሯ ነው።

ከወደደች እምነትዋን ትቀይራለች። የሰማይ ሴት አሳት ደንታ አይሰጣትም። እንኳን የሰማይ ሴትን የምድሩን አሳት በአጄ መጨበጥ ትችላለች። አትፈራም። ሴት ልጅ ከወደደችህ ቤተሰቦቿ በአናታቸው ቢተከሩ ግድ የላትም። ምን ይሉኝ ባህልና ወግ አይበግራትም። ሌላውን ተወውና ለጎኗ ምንጣፍ ለጅርባዋ ፎጣ ትዝ አይላትም።

በቃ ሴት ከወደደችህ እምላኳ አንተ እንጅ መንፈሳዊው አምላክ አይታያትም። የዚች ዓለም ማጣፈጫዎች ናቸው። መዘመር ላይ የእነሱ እልልታ ከሌለበት አይደምቅም። እልልታ ይወዳሉ። ከሴት ልጅ ፍቅር ሲይዝህ ፈጣሪህ ጋር ትጣላለህ። ሞትን ትፈራለህ። ለምን ሞትን ፈጠረ ብለህ ትፈላሰፋለህ። አየህ በዚህ ጊዜ ከዕምነት ወጣህ። ከፈጣሪህ ተጣላህ ማለት ነው። ለዚህም ነው ያን ጣፋጭ ነገር ሳትቀምሱ መንከሱ የሚባለው። መንከሱ ጧት ማታ ፈጣሪው ጋር ይገናኛል። ሴት ልጅ ጋር ያለ ደግሞ ሁሌም መላ ሰውነቱ ሴት ጋር ነው የሚነጋገርው። እናም ልጄ ፈጣሪ ሴትን ልጅ ከመቅደሱም ከመጅሊሱም እንድትርቅ ያደረጋት። ጣፋጭ ስለሆነች ሰው በምድሩ ጣፋጭ ሰከሮ የሰማይ እምላኩን እንዳይረሳ ነው። እናም ልጄ ከምትወዳት ይልቅ የምትወድህን ፈልግ።

እሉኝ ራሴን እንደመዳብስ እድርገው።

ግጥሞች

ቅዱሷ ቀን

የአሳት ረመጥ

በሆዴ ውስጥ ሲርምጠመጥ

ነበልባል ሆኖ አይጎድ

ወይ ወደ እመድ አይለወጥ

አንዲሁ ጎን ለጎኔ አንደሽል ሲገላበጥ

ለልተነፍስ አልናገር

ከሰው መንጋ ሰው አጥቼ

አንዲሁ ሳብሰለሰል ለብቻዬ ተጎልቼ

ሰው አገኘሁ ብርቅዬ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ተመርቼ።

አይ ርብቃ እንደአጥቢያ ኮከብ ተፈንጥቃ

በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ተደብቃ

አገኘኋት በቀን በሌሊት አሸብርቃ

ያረገዝኩትን ምጣኔ አምጣልኝ

የመገለ ቁስሌን አፍርጣልኝ

እንደበቴ ያቃተውን በእንደበጅ ተናግራልኝ

እንደአዋቂ አባይ ጠንቋይ የልቤን ጠልቃ አውቃልኝ

ወይ ርብቃ

እንደአጥቢያ ኮከብ ተፈንጥቃ

ለካም አለ ቀን ከቀን ሁሉ

የቀን ቅዱስ

ቅባ ቅዱስ የሚያላብሱ።

እንደመላእክት ወርዳ ወርዳ

ድንገት ምድር ላይ እርፋ
 እንደነበይ ትንቢያ ተንቢያ
 የውስጤን ስትነግረኝ መንጥራ መነጣጥራ
 ወይ ርብቃ
 እንደ አጥቢያ ኮከብ ተፈንጥቃ
 በሰሙ አብ ብለው የማይርቀኝ
 የማይለቀኝ
 የማይሸሸኝ
 ያ ቀንዳም ሴጣን አብሮ ያደገኝ
 ምቀኝነት የቅርት ዛር
 አሉባልታ ወረኛነት
 በሰም ግዙት ሆድ ባይነት
 ነገን ሳይሆን ትላንትን እያዘሙ
 ተስፋ ባዶ ትዝታን ብቻ የሚያልሙ
 ከአጅ እይሻል ዶማ አንዱ ባንዱ
 ሲያፈዝበት ፤ ሲስቅበት
 ሲሄዱ የሚከተል እንደ ጥላ
 የማይልቅ ጨረጠገን አመኬላ
 ጊዜ የማይሸረው ጉድ
 ከትውልድ ትውልድ የሚወለድ
 እርስ ብርስ ስንናከስ ስንባላ
 እንደግመል ሸንት አድገታችን ወደኋላ
 ይኸው ነው አብሮ ያኖረኝ
 ያላደገኝ የማይለቀኝ... የማይርቀኝ

ያላለበኝ ያበላጩኝ
 ሰው ያስገኝ.....
 ይቺ ቀን ግን የቀን ቅዱስ
 ተላብሳልኝ መንፈስ ቅዱስ
 አመጣች ሰው ከሰው መንጋ
 ቃሏ ልቤን የምትነካ
 ርብቃ
 እዎ ርብቃ
 እንደ አጥቢያ ኮከብ ተፈንጥቃ
 የሆዴን እንደ ነብይ አወጣችው
 የመገለ ቁስሌን ነካካችው
 የበለዘ ጎኔን አሻሸችው
 የተጣደ ምጤን አማጠችው

ኸረ እናንተዬ

ኸረ እናንተዬ አይጣልባችሁ
 የጣለብኝን ፍርዱን አይታችሁ።
 የሰው ጉድ የእንግዲህ ልጄን
 አቅፌ ሳየው አይን አይኗን
 ፍቅር ላይ ወደቅሁ በቀሜ
 ጥንብ አንሳው ጥንቤን ለቅሜ።
 ሸካካ እንዘርት ሹል አግር
 ዳልዱም እጅ የምትከረከር
 ተሠርቶ አያምር ፀጉሯ
 ተፍቆ አይፀዳ ጥርሷ
 ሱሪዋ የተዛነፈ.....
 አያምር ጉርድ ቀሜሷ
 ኸረ እናንተዬ አይጣልባኸ
 የጣለብኝን ፍረዱ አይታችሁ
 አግሮቿ ይጋን ወጥንጪት
 የቅንድብ ፀጉር የሌላት
 የሰው ግም ከእኔ ጥሎብኝ
 ልሞት ነው አሷውን ወድጃት
 ፀባይዋ ከእኔ ላይ ውሻ
 ለሌላው ምትሰቅ በጥቅሻ
 ውልቻማ ሰልባጅ መቁሻሻ
 እንደጅብ ምትሄድ በእንከሻ

ኸረ እናንተዬ አይጣልባችሁ
 ይጣለብኝን ፈርዱ አይታችሁ
 ሹልክልክ የአልጋ ውስጥ አይጥ
 ቅንዝንዝ ቀማሽ ሸርሙጣ
 እንደባብ በልብ ተሳቢ
 ሌሰኛ ጉዳም አይን እውጣ
 ኸረ እናንተዬ አይጣልባችሁ
 የጣለብኝን ፍርዱን አይታችሁ
 ከወሬ ወይ ከጨዋታ
 የራሷ የሌላት ከቶ
 ገልብጣ የምታስተጋባ
 ቀልቀሎ ገደል ማሚቶ
 የወደድካት ምናት ብትሉኝ
 ይኸችው ናት የሰው ጭራዳ
 ሰሰቃይ ባይኗ እያየች
 ማይገባት የፍቅር ቋንቋ።

እኔን ያሉ ወንድ

እኔን ያሉ ወንድ

ጽንሰ ሽሌን ነበር ማስወረድ

በብልጭልጭ ዓለም ተዘፍቄ

በውሽት መጥምቅ ተጠምቄ

ደፍሬ ሳይሆን ፈርቼ

የግዴን ምኖር ሰልፋቸው

ህይወት ልግፋ እስከመቼ?

ኸረ እኔን ያሉ ወንድ

ጽንሰ ሽሌን ነበር ማስወረድ

በቃህ እንዳይለኝ መከራው በእኔ

ማየት ሲያምረኝ አይኔን ባይኔ

ላንኖኝ ሰኞን ከሰኔ

በአርቃን አከሊል ዳማ

ሳስጠጋ መንፈስ ከጎኔ

የወንድ ለንፋጣ ቢሏቸው

እኔ እዚሁ አለሁላችሁ

ተደፍኖ ማያልቅ ቀዳዳ

ተከፍሎ የማያልቅ ዕዳ

የሴት ልጅ ጉያ አማረኝ

ልቤ ሽንጦ አስቸገረኝ

ኸረ እኔን ያሉ ወንድ

ጽንሰ ሽሌን ነበር ማስወረድ

ሲነጋ ወደመከራ

መሽቶ ቤት ሲሄድ መከራ

የማይታመነውን ሳምነው

ስሸንግል ስለምነው

እኔ እየወቀጥኩት ሌላ ሲሻ

የሌለው ዲካ መድረሻ

ደግሞ እኔን ሊያመጣ

መቅኔን መጥምጦ እየጠጣ

12 ሰአት ሠርቼ

ከአውደ ውሸት ሰዎች

አረፍትና አውነት አጥቼ

የምንከራተት መከረኛ

ዝክረ ምንዳጣን አሰረኛ

በራሴ ለራሴ ስፈርድበት

የግፍ ጦርነት ሳውጅበት

አይኔን ባይኔ ልይ ብየ

እንዳላየው ተከልከዬ

ከጉድ ጉድዓድ ሰንደጉድ

ተጎድጉጄም ላልወደድ

ኸረ እኔን ያሉ ወንድ

ጽንሰ ሽሌን ነበር ማስወረድ

በጨለማ መነገድ ጀምረ አንደጄግና

በዚያ ላይ ሰማይ ደምኖ

ከዋክብት እንደ እውነት ተሸፍነው

አግሬና ልቤ ማረፊያ አጠ
 ጆሮዬ ኮሽታን እድምጥ
 ብርክ ዙፋኔ ላይ ነግሶ
 ራዕይ በእንቅፋት እንክሶ
 ልቤ በከሀዲ ተነክሶ
 በመንታ ምላሷ ለፍልፋ
 ሌላ ስታልም እኔን አቅፋ
 ከሣት ውዬ ሣት ላይ አረፍኩ
 ተቃጥዬ ተንገበገብኩ
 በውሽት ፍቅርዬ ስሸሞነሞን
 ሥስል አብሬ ቢላሞን
 ራሱን ባለጸዳ ሳሙና
 ያፀዳኛል ብዬ ለገና
 ባለገመናው ከገመና
 ዳግም ስወድቅ እንደገና
 ኸረ እኔን ያሉ ወንድ
 ጽንሰ ሸሌን ነበር ማስወረድ
 የፈጫ ልጅ እኔ
 ወፍጮ ላይ ለመንኩ አድማ
 ውሎዬ ከባርነት
 አዳሬ በባርነት
 እምቢኝ እሻፈረኝ እንጃ
 እነሳሰሁ ጠመንጃ

አላለም ያኔ አባቴ
 በር ከፋቼ ለጥቃቴ
 እሱም ውሽታም ነፍራቃ
 ከአናቴ ጉያ ያልገቃ
 ምን ላይ ነው ወንድነቴ
 እኔን ለመከራ ማምጣቴ?

ምንው ለእኔ

አቤቱ ሆይ ሰማኝ አንተ
የሰማይ የምድሩ ባለቤት
አጋጭተህ አፋጭተህ
ደጋ ከቆላ አናፍሰህ
የሰው ድርሻ አጣ ፋንታ
ከአንዱ ለሌላው ደራርበህ
ምንው ለኔ ለምድር
ለአይን እንከርትት የዳረግከኝ
ከዛሬ ነገ ይሻላል ብዬ
ብፋጠጥም ከዕድል ቀኔ
ከዚህ ሁሉ ከፈጠርከው
ምንው አጣህ እንዲት ለኔ
ከአመል አመሌ ተዘባርቆ
የሄዋን ጠረኗ ከኔ ርቆ
ተፈጥሮ ቸጅን ነፍጋኝ
ከልሳኔ ቃላት ደርቆ
ከእምናው ዘንድሮ ሳይለወጥ
ለከርሞም ያለራዕይ ስቀመጥ
የኔን ነጥቀህ ተሳስተህ

ከየት ይሆን ያደረሰካት
ያስረገዝካት ያስወለድካት
ያፋታህት ያስቀየምካት

የእሷው ጠፍቷት ሆድ ብሰባት
ግራ እንደኔ ያጋባህት
አንስተህ ካገር አገር
አስኮብልሰህ ያጠፋህት

በህልም ጨረፍታ ተመልከታኝ
በህልም ጨረፍታ አጫውታኝ
በእውነት ግን ማታገኘኝ ማላገኛት
ከርታታዬን የት አረካት
አቤቱ ሆይ ሰማኝ አንተ
የሰማይ የምድሩ ባለቤት
ማናት ከቶ የኔ ፀዳል
አፍቃሪዬ ደም ገምቦዬ
የሀይወት ፀዳል አለኝታዬ
የባህር መቅረዝ ዋስትናዬ
የቷ ትሆን የእኔ ድርሻ
ሚጣፍጣት የእጅ ጉርሻ
ከት ብላ ስትስቅልኝ
ሹክሹክታዋ ቢጀርዬ ሲወርድልኝ
በፍፁም ደስታ ምስምጥበት
በጠረኗ ምታሸበት
በጣቶቿ ተዳብሼ
እንገቷ ውሰጥ ተሸጉጩ
እይኔን ከአይኗ አጋጭኹ
የመገፈስ ምግቤን ትገፋሺን በትገፋሽ አሰጉብኹ

በቀልድ ጥፊዋ ተመትቼ

አንደ ልጅነት ንፍርቅ ብላ

ንፍርቅ ብዬ ተነፋርቀን

ቅልጥ ብላ ቅልጥ ብዬ

ተቀላልጠን

የሚያምረውን ፀጉሯን ፈልሽባት ተበሳጭታ

አንደገና ስሰራላት ተደስታ

ሀያው አንዲሁ ለዘለዓለም

ሳትቀየም ሳልቀየም

አቤቱ ሆይ ስማኝ አንተ

የሰማይ የምድሩ ባለቤት

ይቺውን ለኔ ያልካትን

ዛሬውኑ ብትሰጠኝ ምናለበት።

ል ብ ስ

ልብሰን የፈጠረ ይሰበር እጅ እግሩ

የሰው ልጅ በራቁት ነበረ ማማሩ

ለምጣሙ አከካሙ በልብሰ ተሸፍኖ

እስከ ጉዳጉዱ ሲተራመስ አብሮ

ሰው መሳይ በሽንጎ በልብሰ ተደራርቦ

ጎቢጥ ከመለሰው ይቀመጣል አብሮ

ልብሰ ባይለብሰ ሰው አርቃን ቢውጣ

እደባባዮች ላይ ፀሀይ እንዴት በውጣ

ልብሰን የሰራ ሰው እጅ እግሩ ቢሰበር

ትህምከትና ጉራ ዛሬ አይኖሩም ነበር።

ቃሌ እንዲህ ነበር

ትልቅ ሰሆን ሩቅ አገር ሄጄ ... ሩቅ ... ሩቅ
 ቁንጥር ቸርፍሰ ከሚደረግበት ብዙ ገንዘብ ብዙ ፍራንክ
 ትንሽ እያለሁ የተመኘሁ ያልኩት ሆኖ ርቄ ወጣሁ
 ያኔ በልጅነት ሳየው ቤታችን አፍሰሰ
 የነ እማማ ታንጉት ቤት ፈራርሶ
 አባ ላቄ ልብስ የላቸው ሁሌም ተቀዳደባቸው
 የእኛን ቤት እነሱንም ሳያቸው
 ለእኛም ለንሱም አዝኝላቸው
 ቴፕና ሬዲዮ የለን የላቸው
 ታዲያ አለቤ ሩቅ ሄጄ ተሰድጄ
 ገንዘብ ዝቄ ገንዘብ ይኾ
 የእኛን ቤት ልደፍን
 እነ አባ ላቄን ከብርድ ላድን
 ብቻ ገንዘብ ዝቄ ገንዘብ ልኬ
 ሩቅ መጣሁ በጣም ብዙ ርቄ
 ግን ግን መቼ ሆነና
 ቃል በቃል ተሻረና
 እኔም ልራሴ እያቃሰትኩ.....ገናገና
 ቤታችን ሳይሰራ የኔም ቃል ተሸር
 ያ አሮጌ ቤት ተገኘ ...እኔ ካልኩት ተሸሎ

እኔማ አልኩሽ

እኔማ አልኩሽ ... የውቦች ሁሉ ውብ
 ከዚህ ሁሉ ሽልቅ ማህልቅ... ህዝብ አህዛብ
 እንድ እንቺን ብቻ... አጥቢያ ኮከብ
 ሆነሽብኝ ልዩ... በተፈጥሮሽ ስገረም::
 እኔማ አልኩሽ
 የዳሼንቼ እጁ ይሰበር..... ያንቺን ቁንጅና ያልሳለ
 በቅራቅንበ ልቡ ጠፍቶ ... ሞናሊዛን ገዳይ ያለ::
 ገዳይሰ ባየ ከዚህ... የኔይቱን ጎፊር አርበኛ
 ባንድ እጄ እንዴ ዳብሳ... ለዘመናት ምታሰኛ::
እኔማ አልኩሽ
 የታደለው አገኘሽ..... አንቺን በእቅፉ ላይ አወለ
 ውብ ከናፍርሽን መጥምጦ... የጭን ደወልሽን ደወለ
 እንደ ንብ አበባሽን ቀሰሞ..... በደስታ ስካር ዘለለ
 እኔ ግን ያንቺ አረሀብተኛ... በቅናት አካሌ ቆለለ::
እኔማ አልኩሽ
 አንቺን ያየሁበት ቀን... በእርግጥም ያልተባረከች
 በሰመመን ለቁፋ-ዳዋ... ዘግና እኔኑ የወሸቀች
 የፍቅር ዳረንጎቲን ነፍጋ.....ልቤን ለጣኔ የዳረገች
 ከሀልቆ ቀናት ሣምንታት... በርግጥም የተረገመች::
እኔማ አልኩሽ ባላየሁሽ... ባላወኩሽ
 ከሌሎች ላይ ደግነትሽ... በእኔ ላይ ከቆነትሽ
 ወደድኩ ባልኩሽ... እይንህን ላፈር ያሰኘሽ::
 ስጋ ለባሽ ሰይጣን... ለምድር ሲኣል የመጣሽ
 የመኖሬን ተስፋ አፅልመሽ...ማፍቀሬን አዘቅት የከተትሽ::

እስቴር እውቀ

ሰንቱን አስለቀሽው... ሰንቱን አስደሰትሽው

ሰንቱን አጋባሽው... ሰንቱን አፋታሽው::

በተሰረቀረቀው.. በእንደበትሽ ቃና

ያንዱ ሲፈርሰበት... የሌላው ሲቃና::

ጭልጥ ብሎ በህልም... በሀሳብ ጎዳና

ባንቺ የቆረቡ... ባንቺ የመጎኑ

በመረዋው ድምጽሽ... ታከመው የዳኑ::

ፍቅር ማለት እስቴር... እስቴር ማለት ፍቅር

ያገራችን ዋልታ... ያገራችን ማገር::

መዘቃሽን ሰምተው ... ትላንት የተዳሩ

ዛሬም ልጆቻቸው... ታሪክን ደገሙ::

ሳኪልን በርሙሴ ... ሳኪልን ባርኔጣ

እንሸጥማን እና... ወዳንቺ እንድንመጣ::

በዜማሽ ትካዜ... እንባ ያፈሰሱ

መቆም አቅቷቸው... ለተልፈሰፈሰ

ይሠራ ሀውልታቸው... በሰምሽ ለቀሰሱ::

እንዲያው ግን

ሽጉጥ ባይፈጠር... ከላሽ ባይፈጠር

መትረየስ ላውጎቸር... B.M ባይፈጠር

አውሮፕላን ባይኖር... ነኩሌር ባይፈጠር

ሰላይ ደህንነት... ጆሮ ጠቢ ባይኖር

ይቺን አለማቺን... ይችን የደም ጎራ

በአሜሪካ ፋንታ ... ማን ይመራት ነበር?

በሠፈሩት ቁና

ጥሩም ይሆን መጥፎ ... በሰው ላይ ሰው ሠርቶ

አይቀርም እንዲሁ... አቶው ፈንቶው ውጦ::

ያጭዳል የዘራትን... ይወቃል ለቅልቆ

ይሠፍራል ድርሻውን... ይወስዳል ለከተ::

የካደ ይካዳል... በዳይ ይበደላል

የናቀም ተንቆ... በኋላ ይቀራል

በሠፈረው ቁና ... የጁን ሰው ያገኛል::

ብሰል ፈጣሪ ነው... ዳኛና ፈራጁ

መትሮ የሚያለብሰው... ሠፊና ቀዳጁ::

በጎም ሥራ ማዶ... ይጠብቃል አልፎ

ለተንኮልም ተንኮል... ይደገሳል መጥፎ::

ብቻ አይቀርም ምንም... መሰፈር በቁና

የሰማዩ ንጉሰ ... ድርሻ ሰጭ ነውና::

ነብሴ

ብከዳሽ ይካደኝ... ብርቅሽ ይራቀኝ

ከደስታሽ ያውላኝ... ብስራትሽን ያሳየኝ

ቢያምሽም ያመኛል... ሁሌ እንቺን ይለኛል

ደስታሽ ለኔ ደስታ... ጀብድሽ ያኮራኛል::

እንባሽም እንባዩ... ኩራትሽ ኩራቴ

እንቺ ብቻ እኮ ነሽ... ሁለንተናዬ

ነብሴ የኔ ገላ... እሙየ ወለላ

ማንንም አላሰብ... ፍፁም ካንቺ ሌላ

ነብሴ አውድሻለሁ... እምልልሻለሁ

አይነጋ ሌሊቱ ...ይኸው እልልሻለሁ

ገና አውድሻለሁ እስከዘላለሙ

ነፍሴ ውዴ ፍቅሬ ... እንቺ እኮ ነሽ እሙ

ነብሴ ነብሴ ነብሴ ብቸኛዋ ነብሴ

ለህመሜ ደራሽ ፈዋሽና አጉራሼ

ሳቅሽ

ሳቅሽ በጣም የምራል ልብ ይሰረስራል
 በውነት ይወራል ሰሜትን ይነዝራል
 አሁንም ሳቂልኝ በይ ተንከትከቸልኝ
 የተዘረከርኩበትን ጥርስሽን ግልጭልኝ
 ይውረድ በጆሮዬ ይንቆርቆር በውስጤ
 አይኔን ገርብብ ላርገው ግቢልኝ ከሆዴ
 ባደንቅሽ ብወድሽ አሁንም ብወድሽ
 አልቆርጥ አለ ጥሜ እንደምን ልጥገብሽ
 ጋኑም አልተነካ አልጎደለም ከቶ
 ያድናቆት ፋናዬ ውበት ሞልቶ ተርፎ
 አልፋ አሜጋዬ እሳባልሽለሁ
 ምን ጉድፍ ላንሳልሽ በምን ልስጥሽ ዜሮ
 ውበት ከፀባይ ጋር ዋጋሽ ሰማይ ገሮ
 ነይ ተቀመጭልኝ ውዴ ዘመናዬ
 በጠረንሽ ልስከር ፀዓል አበባዬ
 በተሰረቀረቀው የሳቅሽ ቅላጼ
 ራሴን ሳትኩልሽ ራቀብኝ ድምጼ

ለኮቺን አመንዝሬ ቢቆጣ ፈጣሪ
 ይቅጣ ይፍረድብኝ ይሰብስብ መስካሪ
 ብቻ ይስጠኝ እንጅ ያኮቺን ፍርፋሪ
 ፍቅርሽን ሽሽፍ አልባልም ፈሪ
 ከሰቃዮች ሁሉ የምድር መከራ
 ፍቅርሽን ማጣት ነው እኔ የምፈራ
 ባንቺ ይብላኝ ሁሩ ልግባልሽ በረዶ
 ይገለጥ ተራራው በኔ ላይ ተንዶ
 ደሜን ባፈሰልሽ ብከፍልልሽ ፍዳ
 ሲያነስብሽ ነው ፍቅሬ ብስቃይ ብንዳ
 ሳቂልኝ አሁንም ተሰረቅረቂ ማሬ
 አንቺ ስትኖረ ነው የመኖር ትርጉሜ።

ቡዳ

ቱ ቡዳ በለው ቱ ... የታባቱ

ሰው ይበላል አሉኝ እስከ አግር ጣቱ

ይመስለኝ ነበረ ጠብሶና ቀቅሎ

ሰውን ሰው ሚበላው ሲጋውን ዘልዝሎ

ለካሰ በእይን ኖሯል ይሚበላው ቡዳ

ለዛውም ወዳጁን አስቀምጦ ባዕዳ

እንግዲህ ልጣላ ከወዳጄ ጋራ

ሳያርደኝ በቁሜ ሳይመዝብኝ ካራ።

ዝንብ

ዝንብ እንደ ንብ ሆኖ ማር እሰራ ብላ

ከቆሻሻ ርቃ ጣፋጩን ልትበላ

እበባ ፍሊጋ ሜዳ ወጣችና

አልጥም አላት ማዕዛው ያበበቅ ቃና

ዝንብም እንዲህ አለች በንቦች ተገርማ

እቤት ሺታ አየን እበባ ሲገማ

አግር ቢጥላቸው ወደ እኛው ከተማ

የቀሰሙት ነበረ ከሸታው አውድማ

ከቆሻሻ ጠረን ከሚሰነፍጠው

አንድ ቀን ቢቀምጡት ንቦች ሁሉ ዘልቀው

ሰከረው ያብዱ ነበር ቀፋቸውን ለቀው።

አልቅስ

አልቅስ አልቅስ አልቅስ ስሜቴ አልቅስ አልኝ
ናፍቆት ፍቅር ሃዘን ትዝታ ሲገጠኝ
ነብሴ ተንጠልጥላ ልቤን ሲያቃትተኝ
ሀይወት ትርጉም አጥቶ ከጉቱ ሆኖ ታየኝ
እንዲህ ወደማታ ፀሀይ ስትቀዘቅዝ
ሆዴ ተነፋርቆ ስሜቴ ሲዋዥቅ
ብትኝነት ጋራ ከኑሮ ስጋፋ
ይጠፋል ይተናል የሰነቅኩት ተስፋ
አጠጋበት ሳስብ ምደርስበት ሳጣ
የእኔውስ እላለሁ ምበላው ሳላጣ
ወሳኙ ሰላም ያጣል ዙሪያዬን አውጥቼ
ሸምጥ ጋላቢ ነኝ ሁሌ መነገደኝ
ልቤ የሚናወዝ እንዳች መተተኛ
መድሃኔት ሰፊልግ እንባ ነው ፈዋሽ
ይተናነቀኛል ቀኑ አልፎ ከመሸ።

ሆዴ

ከጥዋት እስከ ማታ ምለፋው ላንተ ነው
ሆዴ እይዞህ አትሰጋ ዛሬ እንግርሃለሁ
ብታመም ሀመምህ ብጥም ያንተም ሞትህ
ብደስት ብሰራትህ ብጠግብ ጥጋብህ
ለእኔ ያለሽኝ አንተ ላንተ ያለሁህ እኔ
አርቅም ከንጌህ አትራቅ ከጎኔ
ፍቅርን አላፈቅርም አንት አልህ ሆድዬ
ልጅም እንዳልከጅል ምን ልጅ አጣሁ ብዩ
ሚስት እና ጉዋድኝ እንዴት ተሞክሮ
ትዳር ካንተ ውዲያ አይጥመኝም ኑሮ
ድግስ ስርግ ካማረኝ እንደግስና
አሸሽው ገዳዬን ዘፈን እንከፍትና
እኔና አንተ ብቻ በሞቴ በሞቴ
እምጣ ቀለበትከን ይምጣ ቀለበቴ
አልፋ እና እሜጋ ሆኖልን ፍቅራችን
አብረን እንኖራለን በጠባብ ቤታችን።

ሁሉም ያልፋል

እንደጥዋቱ ጤዛ እንደሚጠፋው
 ደግሞ እንደነፋሱ እንደሸውሸውታው
 ደስታ እና ሀዘን ህልም እና ቅዠቱ
 መኩራት እና ማፈር ማግኘትም ማጣቱ
 ቆንጆ ነኝ ጀግና ነኝ እንዲህ ነኝ ማለቱ
 ሁሉም በየተራ እየመጡ ያልፉና
 ሲቀር ከንቁ ሆኖ የሄዱት ጎዳና
 ለካሰ ተሰባሪ ሸክላ ነን አቃዎች
 ወይ ሰው ዛሬ ንግረ ሲነጋ በድኖች።

ገንፎዬ

ካባ እንደደረሰች ዘውድ እንደሚነች
 ተውባ ተቀብታ መሀል ላይ ቁጭ ያለች
 ገላ ልሰላሴ ጠረፏ ማማሩ
 ያናቷ ላይ ቅቤ ወይ አነጣጠሩ
 ተንቧካ ሰንብቶከቡከ ሰውነቷ ምቹ
 የቀመሷት ሁሉ ያብዳሉ ሰዎቹ
 ቀብጥ ቅብጥ ያለች ገንፎ ዘመናይ
 በአመት አንድ ጊዜ እንጅ ጧት ማታ አትታይ
 አሏን መጋጥ ነበር መላስ አጎንብሶ
 ከላይ ሸርጥ ብጤ ከታች ወርቅ አልብሶ
 አጠንቅቷት በጣም አጣትም ያማታል
 ምላስ ነው ወዳጄ ያቆላምጣታል።

የፈጠርከኝ

የፈጠርከኝ አምላክ የምትኖር በሰማይ
 አላይህ እዛ ድረስ ከታች ወደላይ
 ምን አልባት ከሰማይ ከደረሰ ድምፂ
 የችግሬ ቋንቋ የብሶት ቅላጼ
 ስትፈልግ ውሱዳት ያቻትልህ ነብሴ
 ጸጋ በረከቱን ሃብትና ንብረቱን
 የምወዳት ቆንጆ የወደድኩላትን
 ከቤትም ፎቅ ምድር እያለ መኪና
 ኑሮዬን ባገሬ ሰብስብ አርገውና
 ከወገን ዘመድ ጋር ልኑር አንድገና
 ቀኔ ደርሶ ኋላ ስትመጣልህ ነብሴ
 እንደፈለግከ አድርጋት ገባሁኝ ኑዛዜ።

ያኔ ወላጆቼ

የጭራሮ በጅን ዝግት እረጉና
 እንጀራ በጎመን በልተው ጠዝቡና
 ጎመን ከውስጥ ጉብቶ ቢረባብሻቸው
 ልጅ ወልደው ለመሳም እኔ ታይቻቸው
 የበሉት በልቷቸው ተጨፍኖ አይናቸው
 ሲሰሩኝ እደሩ ደከሞ ወገባቸው
 የጭራሮ ግኝት የጎመኑ ፍሬ
 ማረፊያዬን አጣሁ እስከ ዛሬ ዙሬ።

ሀበሾቹ

ወጣን ከሀገር ወጣን እሩት ተሰይድን
በየአረብ ሃገሩ ፈረንጅ ሃገር ሄድን
ማግባት መጋባት ነው መውለድ እከታትሎ
አባባላችንም አብሮን ተከትሎ
በዕድል ያድጋል ልጅ በዳቦ በቆሎ
ውስጥ እንደባዘነው ውጭም ከባዘነ
በእድል መኖር ቀርቶ ቂጣውን ካታነ
ያለንበት ክፍቶ ሰማይ ከዳመነ
የት ነው መድረሻችን ከዚህ ከወጣን።

እንጃ ለሰማይ ቤት

ለሰማይ ሃኝ ፍፁም ለሰማይ
ለሰጋዬ ምኖር ሁሌም ቀዳማዊ
ሀብት ንብረት የምሻ ሆዳም ሆኗ ሰፊ
ከብርና ዝና ፈላጊ አነፍናፊ
እድሜ የምፈልግ የምኖር ለራሴ
ደባታ የምሻለት ሁልጊዜ ለነብሴ
እንጃ ለሰማይ ቤት እንጃ ለፍርዱ ቀን
የሚነድ አሳት አለ የሚያቃጥል ነብሴን
እውነት ከሆነ ግን የሚባለው ሁሉ
የገሃነብ ቤቱ ጨለማ ነው አሉ
እወይ እንች ነብሴ ምን ይሻልሽ ኩቶ
የሃጢያተኛው ቤት ሲቆይሽ ተከፍቶ
እኔ ለሰማይ ሃኝ ስጋየ የሚወድ
ከትእዛዙ ሁሉ የወጣሁ ከመንገድ።

ወይ ጉድ ስልጣኔ

ፈረንጅ የሰራውን አየሁ አየሁና

እራሴን ጠየኩት ዞር ብዩ እንደገና

ለካስ እንዲያው ሰው ነኝ በልጅ ምተኛ

አየዝርኩ ምላምን የነጮች ጥገኛ

ጥቁር የጠቆርኩት ዝርያ ዝንጀሮ

ስልጣኔ እድገቴ ተባዝቶ በዜሮ

ሰው አለመሆኔን አወኩት ዘንድሮ

ልጄ ላንተ ብዬ

ልጄ ላንተ ብዬ ትዳርን ፈርቼ

ቆንጆ ሳይ ርቁ ማፍቀርን ጠልቼ

ጎጆ አልሰራም ብዬ ዓለምን ሸሸቼ

ልጄ ላንተ ብዬ አስቤልህ በጣም

ይችን ጠማማ ዓለም ባታያት አይከፋም

ሃጢያት ትሰራለህ ሃሳብ ታሰባለህ

ውጥተህ ወርደህ ኑረህ ጌላም ትሞታለህ

እናም ልጄ ስማኝ ላንተ እኔ ሞቻለሁ

አንተን ላለመውለድ

አላገባም ብዬ ብቻየን አኖራለሁ።

አገኘሁ ዓደኛ

ዓደኛ ፍለጋ ስንቱን ማስኛለሁ

አምና ከታዩ አምና ስንት አገር ዞሪያለሁ

ጊዜው ደረሰና ቢጤቱን አገኘሁ

እኔ ስጩስ ያየኝ እሱ ሲጩስ ያየሁ

ተጠያየቅን እና

ሲጋራ ጋር ዛሬ ዓደኛ ሆኛለሁ።

ለቅሶ ድረሱ

ያልሰማችሁ ስሙ መርዶውን ተረዱ

ማቅ ተላበሱና ወደለቅለው ሂዱ

አውነት ታማ ታማ ሞታ ተቀብራለች

ደረት የማደልቅ ሙሾ አውራጅ ትሻለች።

ምላስ የወረሰው

ዘልዝሎ ዘልዝሎ ቢወጣ ቢወጣ
ቢከነዳ ማያልቅ ቢታጠብ ማይነጣ
ያንንም ያችንም ሲቀባ የኖረ
ስንቱን አሉባልታ ሰንት ወሬ የፈጠረ
የዛ ሰው ምላሱ ግዝፈቱ ርዝመቱ
ማውራት ከጀመረ ይኸው ሰንት ዓመቱ
ከናቱ ማህፀን ከወጣ ጀምሮ
ከንፈሩን እሾሎ ነገር አቀናብሮ
እንደተሰከፈ አንድ እበደ ውሻ
ያን ልክፍ ያን ልክፍ አሳጣ መድረሻ
አርሾ አብሲቱን ጥሎ ምጣዱን ወልውሎ
ነገሩን እቅጥኖ አከንባሎ ጥሎ
ሲጋግር ሲቆልል ይሄም ስራ ሆኖ
ሲያሻው ዛሬ ዘርቶ ዛሬውን ይወቃል
ደግሞ ይተነብያል መጭውን ዘመን ያውቃል
በሰማይ ይበራል ውቅያኖስ ይቀዝፋል
የሚቀረው የለም ሁሉን ያዳርሳል።
..... ወ ረ ኛ

ጫጭቴ

የታብህ አሞራ የታብህ ድመቱ
ወደዚህ አትምጡ ጫጭቴን አትንኩ
ነይልኝ ጫጭቴ ተደበቂ ከኔ
እነሱም በማየት አይግቡ ኩነኔ
የባልዲ ውሃ ተይ በእጄ አጠጣሻለሁ
ሣቱም ያቃጥልሻል ተይ ነግሬሽለሁ
ዙረቱ ይቅርብሽ አትውጭ ብያለሁ
ያማረሽን ሁሉ ነይ አሰጥሻለሁ
ከቆጥም አትውጭ ትወድቂብኛለሽ
እኔ ምተኛባት ጎን ትተኛለሽ
ልቦና ግዢልኝ እባክሽ ጫጭቴ
ዶሮ እንድትሆኝ ነው እንደዚህ መልፋቴ
ሲበሩ አይተሽ ወፎች ስትንደፋደፈ
እንክት ይላል ጎንሽ ተይ አትጣደፈ
አልጠነም እግሮችሽ ቀጫጭኖች ናቸው
አይኖችሽ አርግብግብ ያንሰፍሰፍ ያላቸው
ጭውጭውታው ዝማሬሽ ሆዴን እየበላ
አደጊ አደጊ እያልኩ ምራቅ በአፈ ሞላ።

አንቺ የጎጆ ቤት ጭስ.....

አንቺ የጎጆ ቤት ጭስ እሩቅ የመነንሽው
ከቤት የወጣሽው ሆድሽን የተባሸው
እጋራው ላይ ሆኜ ላይ ሰመለከትሽ
ወጣሽ ወደሰማይ እየተግተለተልሽ
ጥላሽት አልብሰሽ የእንባሽን አቋሪ
ጣራ ግርግዳውን አንድም ሳታስቀሪ
ወጣሽ ካገር ወጣሽ መነንሽ በትካዜ
አያቃሰትሽ ዳገት ሳይጨልም በጊዜ
የት ነው መዳረሻሽ ንገራኝ አንቺ ጭስ
ገዳምሽን ልወቀው አኔም አንድቀሰሰ
ጉዳትሽ ጉዳቴ ብሶትሽ ብሶቴ
በደልሽ በደሌ አጦትሽ አጦቴ
ጭንቀትሽ ጭንቀቴ ሰሜትሽ ሰሜቴ
ተከፍተሽ መትንንሽ አዝኖልሻል ሆዴ
ለእኔሰ ማን አለልኝ አንቺ ነሽ ዘመዴ
አኔም ተቃጥየ ነድጄልሻለሁ
ጥላሽት ለብሼ መሄጃ አጥቻለሁ
ከመነኮሽበት አመነኮሽኝና
አብሬሽ ልደበቅ ሁሉን ልተውና
ጭሰየ ጭሳለም አንቺ ቆራጥ ጀግና
ነደሽ አልቀረሽም የታባቀሰና።

ቀየው እንዴት ዋለ.....

ደሰማል ወይ ሃሉ አብሮ አደጉን ጓዴ
እንዴት ናት ታታየ እንዴት ነው እያ ከንዴ
እንዴት ነው መንደሩሰ ያደግንበት ቦታ
የማይጠዝው ከጧት እስከ ማታ
እንዴት ናት ምንጫችን ውሃ የዘገነባት
እንዴት ናት ጎጣችን ፀሀይ የሞቅንባት
እንዴት ናት መስካችን ጥጃ የጠበቅንባት
ገና እንኳሊ እንኳላ የተጫወትንባት
ተጣልተን ተፋጅተን የተታረቅንባት
እንዴት ናት ምሳናዋ ጥላ ማረፍያችን
እንዴት ናት ፈጭፋጭት ከረምት መዋኛችን
እንዴት ናት እንጨድባ እንጨት መልቀሚያችን
እንደምነው ሽንታ ዶቅማ መልቀሚያችን
እንዴት ነው ሳሙና በር ሽር ሽር መውጫችን
እንዴት ነው አራዳ ቅዳሜ ገበያውሳ
ያ ሁሉ ግርግር ያ ሁሉ ትርምስ
አለች ቤሳ መርፌ ቀረፋ ማስቴካ
የለማኙ ዜማ በግጥም ትረካ
እንዴት ነው ጃንተከል የፍቅረኞች ቦታ
ንጠዝ እና ቆንጆ የጀመሩ ልሊታ
ሚቀጣጠሩበት ተሰያት ወደማታ

እንደምንነው አብዱ አበበው ዘላኔ

የሚያነበነበው ግጥምና ቅኔ

አማን ነው ወይ አገር እንደምናት ጎንደር

የብሉ ጠላቱልኝ የቆሰጣኖች አገር።

ደደብኝ

ደደብኝ ...ደደብኝ... ሽ ዓመት ደነቆርኝ

ወይ አላሻሻለ ... ወይ አልጨረሰኝ

የአኛ ምጥቀታችን... ጥፋቱ ወኔያችን

የተሰራን ማፍረስ ሆኖ አውቀታችን

ስንቱ ጥሎን ሄደ ...ከኋላ ተነስቶ

አቃጥሎና ቀብሮ ...የወሬን ድራቶ

ለ ካ ሰ

ለካሰ የብደት ውጤት ሃኝ የጥድፊያ የችኩላ
 የትንፋሽ መለት ጋጋታ የደመነብስ ሥሜት ብቀላ
 በራስ መውደድ ስምጫ በፍፁም ልብ ስውረት
 በአልህ ምናብ ጦርነት በበሰባሽ ስጋ ንረት
 በንደዋዛ ሃጢያት ጠብታ በቅፅበት ሆድ ውስጥ ጉብታ
 የግድየለሾች ቃርሚያ ልቅምቅም የቀበጦች ጉሰምስም
 ጉዶች በህልም ያለሙኝ የቴውኔታቸው ቱፋፋት
 የመድረኩ ጭብጥ ትርጉም ለተመልካች ራስ ምታት
 የአብደት ውጤት ሃኝ እኔ የራስ ወዳዶች አባዜ
 የሰሜት ሽምጥ ጋላቢ የቧልታ ሞት ኑዛዜ

ባላንጣው

እኔ ሆዴን ሳሰብ እሱ ሌላ ሲያስብ
 ከወገቤ በታች ከጉልበቴ በላይ
 የተቸነከረው የስጋ ቁርጥራጭ
 ደግሞ እዳ ሊያመጣ አምጦም ሳይችለው
 እንዳላየ ሊሆን አኔው ልሸከመው
 የስጋ ባላንጣ የሰውነት ጠላት
 ሳይለቀኝ ተጣብቆ ሁሌ ስጋን ሲሻት
 በዚህ በውድ ዘመን ቅርጫ እና ሉካንዳ በጠፋበት ዘመን
 ደም ደም የሸተዋል ሽትት ያርገውና ይህ አርጉም
 ምናምን
 ማደሪያ የሌለኝ ከርታታ ባካና
 ጠብ ሳይል ሆዴ እንጉቴ ሳይቀና
 የስጋ ሟርተኛ ወገቡ ሳይጠና
 አምጣ አምጣ የለኛል ጉማ ጉም ስጋ ምጣት ያምጣውና
 ሲያምርህ ይቅር ዳዴ የአኔው መቀናጃ
 ስጋን አታገኝም በልተህ ተመሰግን በል አልበትና ሰልጄ።

የዘረበት

የሌሊት ጉርምርምታ የምሽት ጭፈራ ህዳሴ

ሰው ለሰጋው እንጅ የሚል ጠፍቶ ለነፍሴ

አሰረሽ ምቸው

አርሰ በርሰ ተሟሙቆ በላብ ታጥቦ ተጠምቆ

እንደ ከፋ ቀን

በቀን ጨለማ እንደተዋጠ

እንዱ ባንዱ ላይ እየወጣ ጠርሙስ ሾድካ እየጨለጠ

እንዱ ከአንዱ አየተጋፋ አያፈጠጠ

አገተምትም ከበሮው እንደ ቢ ኤም ተኩስ አነፍርቆ

የጨለመበትን በጨለማው ወቃው አውድማ ለቅልቆ

አሪሪሪሪ.....ውውውውይ

መከራ እንደወረሰው ሃዘን እንደቀመሰው

ማቅ ጠጥቶ ማቅ መሰሎ በግፊያ በልፊያ ተቆላልፎ

ያበጠ አዕምሮውን ሲያፈነዳ

እጅ እግሩ ወደፈንጅ ሲዳዳ

አቤት ምሽት ጭፈራ ቤት

የሴት ዳሌ በወንድ ጭን

በአደባባይ ሲንከባለል

.....እልልልልልልልልል.....

በባዶ ሜዳ ተዘፍኖ ከልልታው መለሰ ተለቅሶ

በጨለማ ውስጥ ዳበሳ የሰካርታሞቻ አበሳ

አየሁ ጉድ ጭፈራ ቤት

ቀን የመሸበትን በለሊት።

ብቻዬን

ብቻ መኖር ነበር ለመኖር አቅዴ
 ከሰው ሁሉ ርቄ ሸሸኜ በዘዴ
 ባወጣው ባወርደው ከንቱ ሆነ አሳቤ
 እንደኖርኩት ልኑር በሰው ተከብቤ
 ድሮ ማውቀው ጫካው ድሮ ማውቀው ዳሩ
 ደጋው ውደናደጋው ቁሩና ሆሩ
 ተራራው ገደሉ ሰው ያልነበረበት
 በሰው መንጋ ሞላ ቤት ፎቅ ተሰራበት
 ብቻ ሚኖርበት ከየት ላምጣ ቦታ
 ሆታ የሌለበት ባለ ሺ ፀጥታ
 ኳኳቴና ሁከት ጩኸትና ዋይታ
 ማልሰማበት አገር ነበር የኔ እይታ
 ከእኔ ቀድሞ ሰው ባድማ አንድ ላይ አብዶ
 ጫካውን መንጥሮ ተራራውን ገዶ
 ተያዙብኝ ቦታው ከዚህ እስከዛ ማዶ

አደራ (Facebook) ጓዳኛዬ

ሰንቱን አወራን ሰንቱን ሰው አማን
 በሰንት ነገር ጉዳይ ቃል ተገባባን
 ፊት ልፊት አታውቁኝ ፊት ልፊት አላውቅሽ
 “ፈሰ ቡኩ” የሚባል ጉድ እኔኑ አምጦብሽ
 ሰንት ወራት አልፉ “online” (ላይ) አብረን
 ማንም ሳይሰማብን ፍቅራችን ኮምፕምን
 ያድናቅት ጋጋታ የፎቶው ብዛቱ
 Inboxu ሲከፈት ኃህ ሳይቀድ በጥዋቱ
 አቤት ሰውነትሽ ገላሽ ማስደሰቱ
 ዕቅዳችን ሩቅ መዳር መኳል ነበር
 ፍቅራችሁን በblock እንዲህ ሰምጦ ሊቀር
 የሆነውሰ ሆነ እደራ ሚስጥራን
 Time lineሽ ላይ ተቀማጭ እንዳይሆን
 ሳላይሽ ወድጀሽ ሳታይኝ ወደሽኝ
 ብፁአኖች ነበርን ዛሬ ባደፈርድብኝ
 ደህና ሁኝ በይ ፍቅሬ የእኔ ምናሊዛ
 ልላይሽ እንግዲህ ወሬ ሳላበዛ
 አልቀርም በሄድኩት አመጣልሻለሁ
 Account እና ስም ፎቶኖን ቀይሬ ፍሬንድ እንሁን ብየ
 አመጣልሻለሁ.....

ዘመን ተቃጠለ

ነደደ ከሰለ ፍም ረመጥ ሆነ

እንዳልነበር ሆነ ዘመን ተቃጠለ

ትንቢት ገግርቱ የተባለው ሁሉ

ነበልባል ነዲዱ መብረት ቅልቅሉ

አየተጋጋመ ጥላሽት አልብሰ

ዘመን ተቃጠለ ጊዜም ቀኑ ደርሶ

ድንጋዩም እንጨቱም ብረቱም ያቃጥላል

ምኑ ተጨብጦ ወዴት ይደረሳል

በፍም አሳት ዘመን ምርኩዝም ያቃጥላል

ረመጥ ከረመጥ ተጋጨ ተፋጨ

በልቶ አቃጥሎ ምነው መንደድ ያልሰለቸ።

ሀልሜ

አይቸሽ አይቸሽ ውድጄሽ አድንቄሽ

ስመኝሽ ስመኝሽ ጧት ማታ ሳላብሽ

በሀልሜ ስትመጭ ሀልሜን ሳላሰፈታ

እንዲሁ በተሰፋ ነብሴ ስትፍታታ

መጥቶ ሳወራሽ አንቺም ስታወራኝ

ወይ እውጥቶ አልነግርሽ ወይ አንቺም አትነግራኝ

እንዳቺ ሁሉ ጠፍቶ ግራ ስታጋቢኝ

ድንገት ደራሽ ወሬ መርዶ ደረሰና

ደርቄ ቆምኩልሽ አላት አሉኝና

ምን አይነት ፍጡር ነሽ እንዴት ካንቺስ መጣሁ

አንድ አንቺን ብወድሽ አንድ አንቺውን አጣሁ

በጠራራ ፀሃይ እንቅልፍ የወሰድኝ

የዳበሳ ፍቅር ካንቺው ላይ የጣለኝ

መላ ሰውነትሽን በምናብ ያስቃኝኝ

ቅኝታው ሀልሜ ያቃኝኝ ያቃኝኝ

አሁንም አሁንም ሚያቃኝኝ ሚያቃኝኝ።

ሳኩርፍሽ ነው

ለምባጩን ልጥል ነው ሳኩርፍሽ ነው ዛሬ

ቀልምጥ አምሮኛል ፊሰስ ሰበል ማሬ

አልበላም አልጠጣም አልተኛም ልበልሽ

አልሄድም አልመጣም አላነጋግርሽ

አኩርፊያለሁ በቃ ...

አንደልጅነቴ ልጫወት እቃ እቃ

ምን ሆነኩለሽ በይኝ ፍቅርየ የእኔ ጌታ

ስታቆላምጦኝ ልይ ያንችን እይታ

ደግሞ አንደሀጥን ልጅ አቅፍ አንደገባ

በጉያሽ ገብቼ ደረትሽ ላይ ላንባ

ምን ሆነኩለሽ በይኝ ምን አንኘህ ውዴ

ገኪኝ ልነካካ ከንድሽን በከንዴ

አተኩረሽ እይኝ ያይኔን ውስጥ ብረቱን

አተኩረ ልይሽ ሚስጥር ውበትሽን

ጉንጭሽን ካናቴ ደገፍ አድርጊና

ደባብሽው ጀርባየን ስሜን ጥሬውና

ትንፋሽ በጀሮየ ልቀቷለሽ ፍቅሬ

አቆላምጦኝ ውዴ ታምሜያለሁ ዛሬ

ምግብ አልበላልሽ አንደዚህ አኩርፊ

አያንከሽ አጉርሽኝ ያፍሽኝ ወዳሬ

ውሃውን ፋት ብለሽ አጠጭኝ ልጠጣ

የልሳንሽ ማሩ ወደ እኔ አንዲመጣ

አንገትሽ ውስጥ ልግባ ልማግ ወዘናሽኝ

ሚያሳብደኝ ሳጣው ለዛ ጠረንሽን።

ባንቺ የተነሳ

ምን ያልሆንኩት አለ ባንቺ የተነሳ
 አለምርዮ ዘግሞ ሰውነቱ ሳሳ
 አብድ ሆኜ ወረረ በለወጥ አመሌ
 ከፉ ተባልኩልሽ ተበክለ ስሜ
 ሁሉም ይጣላኛል ሁሉም የሰድበኛል
 ፀባይህ ከሰው ጋር አይገጥምም ይሉኛል
 ይሳሳቱበኛል ይጠቋቆማሉ
 እንዳትቀርቡት ብለው ያስጠነቅቃሉ
 የእኔ ምላው ለእኔ ውሰጤን የሚረዳ
 አንድም ሰው የለኝም ከዘመድ ከባዕዳ
 ተሰፋጭ እንቺ ነበርሽ የኑሮ ሻማዬ
 ቀልጠሽ ካድሸኝና ወጣ ገመናዬ

ፍ ቅ ሬ

ለሞኑን በሀልሜ መጣሽብኝ ፍቅሬ
 ናፍቅት አስቃየኝ አስታወስኩሽ ማሬ
 ይመሻል ይነጋል ልቤ እንደናወዘ
 ትዝታሽ ገርሽቴ ቀልቤ ደነዘዘ
 መኖሬ ህልም ሆኖ ይረበሻል ሆዴ
 ንፍቅ ስታደርጊኝ ፍቅርየ መውደዴ
 ግርማሽ ያ ጫዋታሽ ድቅን ሲል ፊቴ
 ስንቱን አስብኩ ባንቺ ሳሳ ሰውነቱ
 ትላንት ያሳለፍነው ያን ደጉ ዘመን
 አሁን ምን አለበት ዳግም በያገናኝን
 ብየ አጩነቃለሁ በሀሳብ በሰመመን

ወርቁን ጣልነ

አንደዋዛ አንደቀልድ ባህሉን በርዘን
 አድማላችን ጥሰን ወንዞችን ተሻግረን
 ባደችን ልንቀር ነው.....
 ያያት የቅድመ አያት ባህልና ወጉ
 ያስተሳሰረን ህግና ልማዱ
 አነሆ ተናደ ተበተነ ቤቱ
 ኩራት አልነበረ በወግ ማረግ መዳር
 ሽማግሌ ልኮ ማግባት የጨዋ ዘር
 አክብሮ አስከባሪ አገር አስቃራቂ
 መካር አስተማሪ ከፉ በን አዋቂ
 ስርቶ አዳር ንበዝ ሚያበላ ሚያጠጣ
 በቃሉ የሚያድር ከጉድ የሚያወጣ
 ተብሎ ሰው ተመርጦ ነበረ ጋብቻ
 በእነ ደጉ ዘመን ሚጣድ ሰስት ጉልቻ።
 ምነው ዛሬ.....
 ልጅህን ለልጄ የሚባባል ጠፋ
 አንደ አህያ ሜዳ ሴት ወንዱ ተላፋ
 ብራዝባ የወጌን ልጃንረድ ቀረ
 የእነ ሰልጡን ምጣድ የትም ተሰበር
 ልጁም ተወለደ ማን ይሆን አባቱ
 ዋርካው ተቆረጠ ተጠራ በአናቱ

የተናቁ ናቁ ንፍጡን ለቀለቁ
 ሳያውቁበት ስመው በጉንፋን አለቁ
 ድመት እንኳ ባቅሟ ያባቷን ባትረላ
 ፊቷን ትጠርጋለች በምላሷ ልላ
 ወርቁን ጭቃ ጥላን መዳቡን አስርነ
 ወደፊት ስንባል ወደ ኋላ ሄድን።

8ኛው ሺ

መሬት ታርሳ ታርሳ ለም ለፈረ አለቀ
 ተበልቶ ተበልቶ አለቀ ደቀቀ
 ትንቢቱ ድረስ ሴት ሱሪ ለበሰች
 አለማቸን ሰከራ ቀወሰች አበደች
 ውንድሙን ወንድሙ ፍርድ ቤት አቆመው
 ምሉ ተገዝቶ ተበድሮ ካደው
 ጦርነት ነገሠ ባራቱም አቅጣጫ
 ሃዘንተኛው በዛ እዛ እዚህ ተገመገመ
 አምነት መነመነች ገንዘብ አምላክ ሆነ
 አውነት ኪሥማ ጠፍታ ሀሰት ገንገነ
 በአንደኛው ሞት አንዱ ከበሮ ደለቀ
 ማህይሙ ነግሶ ሙሁሩ ወደቀ
 በዘር በሃይማኖት ጥል በቀል ነገሰ
 መጨረሻው ዘመን መጣ ገሠገሠ
 ሚስት አለቃ ሆኖ ባል አንገቱን ደፋ
 ትልቅ አስታራቂ ሽማግሌ ጠፋ
 ሌሰኛ አመንዝራ ገሀድ ወጣ ይፋ
 ማፈር ማክበር ቀረ ሜዳ ላይ ተላፋ
 መቀመቅ ወረደ የሰው ሰውነት
 ማሩ ጎመዘዘ ጠቁረ ወተቱ
 እኛ የደረሰንበት ይሄ አርገሙ ዘመን
 ዘጠነኛው ሽ ላይ ጉድ እይተን ጉድ ሆነ

9ኛው ሰይጣን

1ኛው በኩርኩም ነካ አድርጎኝ ሄደ
 2ኛው ጥፊ ፊቴ ላይ አውርዶ
 3ኛው በዛቻ አየተወራጩ
 4ኛው ቴሰታ ግንባሬን አጋጩ
 5ኛው ምራቅ አይኔ ላይ ረጩ
 6ኛው ፀጉሬን ሙልጭ አርጎ ሳጩ
 7ኛው ነካኝ አገጨን ባጋጩ
 8ኛው ገቆ ሳይነካኝ አለፈ
 9ኛው ከፋ አለቅ አለ አንገቱን..... አንቆና ቆልፎ አያስለፈለፈ።

ነበሩን - ጎረቤት

ነበሩን ጎረቤት ከሮፑን ሚሮጡ
 ከቆመን ሚቆሙ ከሸናን ሚሸኑ
 ካነባን ሚያነቡ ካዜምን ሚያዜሙ
 ነበሩን ጎረቤት
 ሶፋ ስንገዛ አብረውን የገዙ
 አናቴ ስታረግዝ አብረው ያረገዙ
 በሄድንበት ሁሉ አብረው የተጓዙ
 ነበሩን ጎረቤት
 ቅን ጥሩ ስናስብ መጥፎውን ያሰቡ
 ስናስከብራቸው እኛን ያዋረዱ
 በዶደመው ቢላ ማጅራት ያረዱ
 ርቀን ስንሄድ የተከታተሉን
 ተው ስነላቸው ምን አደረግን ያሉን
 ነበሩን ጎረቤት
 ልብሳችን ሰንቀድ አብረው የቀደዱ
 ቤታችን ስናፈርስ አብረው ያፈረሱ
 ስለ እነሱ ሳይሆን ስለኛ የኖሩ
 ነበሩን ጎረቤት እሚፎካከሩ
 ለ ጎረቤቶቻችን.....

ነጋ

ረዝሞ ረዝሞ ይሄው ነጋ ሌቀ
 ለውሶኝ ለውሶኝ ሀላምና ቅዥቱ
 የተገላበጠው የጎኔም በርታቱ
 ያየሁ የሰማሁት ቱማታው ብዛቱ
 ብቻ ነጋ ሌቀ
 በሠረ ንጋቱ
 ጭው ጭው ሲሉ ወፎች ገህ ሲቀድ ሰማዩ
 ከአስር ነፃ ውጣሁ ለቀቀኝ ሲቃዩ
 ቀጥቅጦኝ ረግጦኝ ዱካክ እፈራግጦኝ
 የእኔ ያልሆነን ሰጥቶ የእኔን ወስዶብኝ
 አንዴ ቱሻር አርጎ አንዴ ሲያደኽየኝ
 ብቻ ነጋ ሌቀ በሠረ ንጋቱ
 ለውን ከመቃብር ፈነቃቅሎ አውጥቶ
 እኔ በቁም ሞቼ መታኑ ነቅቶ
 ይሸኘዋል ቤቱን አብልቶ አጠጥቶ
 ብቻ ነጋ ሌቀ በሠረ ንጋቱ
 በቀን ተመኝቼ በእውን ያጣኋትን
 ያቼን ጋለሞታ
 እምጥቶ አሳቀፈኝ በፊቁት ገላዋ
 ገላዩን ሊያስመታ

ሁሉን ነገር እናውቃለን

ሁሉን ነገር እናውቃለን

ብንናገር እናልቃለን

ከ ህ እስከ ጥ የዋጥነውን

ቋ ፏ ሯ ሚን ያገኘውን

ጥርስ አብቅለን ነቅለንበት

ሁሉን ነገር ያወቅነውን

ፈርተን.... በከተን....

ይሁን ብለን የተውነውን

ይረር ይትከን

ፊልቶ ይትነን

ብለን ወደን የጣድነውን

በምላስ ሆድን ለመጥረግ

ወጣ ገባ ሲደረግ

የምናውቀውን አስተምረው

ጭራሽ ደግመው ሊያደድቡን

ትላንት ያንኑ..... ዛሬም ያንኑ

የጾፍ ናዳ ሚያዘንበብን

ተዉ አትርዱን

ግን ግን ተውን

አታውሩልን.... አትንገሩን

ሁሉን ነገር እናውቃለን

ብንናገር እናልቃለን

ንሥር አሞሮች ነን

ከሩቅ ሆነን እናያለን

በሌሊት ተጓዥ ጅቦችም ነን

መዘርጠጡን እናውቃለን

አንደ ጅልአንደ ቂል ለምታቁን

ሁሉን ነገር እናውቃለን

ብንናገር እናልቃለን።

ብ ለ ን ነው

ፍርሃት

እኔ የአንቺ ጀግና ወንዱ አይበገሬ
 ውርደትን አልሻም ሞታለሁ ለከብሬ
 አልፈራውም ነብርን አልፈራም አንበሳ
 አልፈራውም ዘንዶን ለነፍሴም አልሳሳ
 አልፈራም ጭለማ ሲይጣንም በያጋሳ
 ምንም በይኝ ምንም ማንንም አልፈራ
 ብቻ የማልሞሽ ከባዱ ፈተና
 እኔ ያንቺ ጎበዝ እኔ ያንቺ ጀግና
 ለው የሚሉትን አውሬ በጣም ነው የምፈራ

.....አንቺ የሌለሽበት

አንቺ የሌለሽበት ምን ዓለም ታምርና
 አንደበቴ አቅጩን ይናገራል ገና
 አንጀራው ተቆርሶ ይቅር አይገረስ
 የማር ብርዙ ቀርቦ አይጠጣ ይፍሰስ
 ምድር አርቃን ትወጣ ትከሰል አይደገቀኝም
 ጨረቃይቱም ትጥቅር ውብቷ አይናፍቀኝም
 ያንባርቅ ሰማዮ መብረቅ አሳት ይትፋ
 ወቅያኖስም ይትጎን ከምድር ገጽ ይጥፋ
 አንቺ የሌለሽበት ምን ዓለም ታምርና
 ለመኖሪ ትርጉም ለእኔስ ማን ሆነና
 አንቺው ነሽ አንድ አንቺ
 ለሥጋ ለነፍሴ ፍፁም የምትመቺ

ፍ ቅ ረጌ.....

ሰሞኑን በህልሜ መጣሽብኝ ፍቅራ
ናፍቆት አስቃየኝ አስታወሰኩሽ ማራ
ይመሻል ይነጋል ልቤ እንደናወዘ
ትዝታሽ ገርሽቶ ቀልቤ ደነዘዘ

መኖሪ ህልም ሆኖ ይረበሻል ሆይ
ንፍቅ ስታደርገኝ ፍቅርህ መውደዴ
ግርማሽ ያ ጨዋታሽ ድቅን ሲል ፊቴ
ስንቱን አሰብኩ ባንቺ ሳሳ ሰውነቴ
ትላንት ያሳለፍነው ያን ደጉ ዘመን
አሁን ምን አለበት ዳግም ቢያገናኝን
ብየ እጨነቃለሁ በሀሳብ በሰመመን

ዋጋ **\$10.00**